71STE JAARGANG No. 9065 — WOENSDAG 7 JULI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

De uitzetting der buitenlandse chauffeurs uit Aruba

Demarche Britse ambassade bij Dep. van Buitenl. Zaken

Gouverneur richt brief aan Gezaghebber Kwartsz

Een demarche van de Britse ambassade bij het departement van buitenlandse zaken naar aanleiding van een actie van het Arubaanse Bestuur, waarbij een groot aantal Britse onderdanen, die vele jaren op Aruba werkzaam waren, het verblijf op dit eiland werd ontzegd, heeft deze actie doorkruist.

Sinds de decentralisatie van het bestuur is het Arubaanse eilandsbestuur doende niet-Arubanen door Arubanen te vervangen. Ook op de Lago wordt druk uitgeoefend, zodat deze er toe overging niet-Arubanen ten gerieve van Arubanen te doen afvloeien. Ingevolge een verordening zouden van 1 Juli af alle buitenlandse chauffeurs en exploitanten van bussen en taxi's moeten verdwijnen. Een dag vóór de bepaling van kracht werd, richtte de gouverneur een brief aan gezaghebber Kwartsz, die in gestencilde vorm aan de Eilandsraadsleden e.a. toegezonden werd en welks inhoud in een minimum van tijd dus „op straat" was.

In de brief vermeldt mr Struycken de demarche van de Britse ambassadeur bij het departement van buitenlandse zaken, waarin eerstgenoemde verzoekt de discriminerende bepalingen te schrappen. Hierbij werd aangevoerd, dat verreweg de meerderheid der getroffenen reeds 25 jaar op de Antillen, waarvan de meeste jaren in Aruba gevestigd is en een aantal zelfs met Antilliaanse vrouwen gehuwd is. Gouverneur Struycken adviseert het Eilandsbestuur de demarche in ernstige overweging te nemen, omdat de Brits-Nederlandse c.q. Brits Westindische-Nederlands Antilliaanse verhoudingen er mede gebaat zullen zijn.

Begrotingsbehandeling als „farce,'

Willemstad. — De teerling is geworpen. Om de onzalige indrukken van de bewogen vergadering van Maandagavond weg te wissen, heeft de Regering de door mr I.C. Debrot gestelde opmerking, n.l. dat de Regering niet regeren kan dan alleen bij gratie van de loyale oppositie, dat zijn de vertegenwoordigers van de KVP, COP en Vlaun, het antwoord gereed.

De Regering heeft de daad willen stellen en zonder meer voor Donderdagavond 20.30 uur een openbare vergadering uitgeschreven met als een der voornaamste agenda-punten de behandeling van de Suppletoire Begroting 1953 en de behandeling van de begroting 1954.

Dat is een ferme daad, waarvan men zich moet afvragen of hier de propaganda zich zelve niet bezig is te ontkrachten.

Immers, voor serieuze leden, die gewend zijn hun stukken te bestuderen, kan deze vergaderingsoproeping geen andere betekenis hebben dan die van een „farce".

Geen statenlid kan de tijd opbrengen om vóór Donderdagavond, dat is dus binnen 48 uur, gereed te zijn met de algemene beschouwingen, bestudering der amenementen enz.

Van de zijde der statenleden, behorende tot de z.g. loyale oppositie kan, zo verluidt in politieke kringen, ernstige tegenstand verwacht worden.

De vraag of er quorum gevormd kan worden is een tweede vraag, hoewel politieke waarnemers van mening zijn, dat de AVP te veel belang heeft bij een (eventuele) openbare behandeling der begroting en derhalve niet de moed zal opbrengen om weer verstek te laten gaan. Hoewel, je kunt nooit weten......

Na Duitsland-Hongarije

Berlijner sterft van vreugde

De 57-jarige Berlijnse brandweerman Lange is van vreugde gestorven na afloop van de wedstrijd Duitsland—Hongarije in de halve finales van het tournooi om het wereldkampioenschap. Hij had in het wachtlokaal van de brandwacht op het terrein van de „Deutsche Werke" te Spandau de radio- en televisie-uitzendingen van de wedstrijd gevolgd. Toen de Duitse overwinning een feit was bezweek hij aan een hartverlamming, tot grote verslagenheid van zijn collega's.

Londen. — Sir Amory Heathcot, hogere ambtenaar aan het Engelse Ministerie van Handel, verklaarde tijdens een banket te Brussel: „De televisie is de grootste ramp, die ons belaagt, na de H-bom".

Recht tot het Hart

— De grootste moeilijkheid in de wereld is, dat de mensen niet willen denken.

Statuut werd door Tweede Kamer in afdelingen behandeld

's-Gravenhage. — Het wetsontwerp tot het aanvaarden van een statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, zoals het officieel heet, is Vrijdag door de afdelingen van de Tweede Kamer in behandeling genomen. Het voorlopig verslag is de volgende week te verwachten. Een week later zal vermoedelijk de Memorie van Antwoord komen en nog voor half Juli wordt de openbare behandeling verwacht.

Saigon. — De Franse luchtmacht heeft in de afgelopen 48 uur 101 aanvallen gedaan in Noord-Vietnam op Vietminh-bases ten Zuid-Westen van Nin Einh. De luchtmacht steunde ook een oprukkende Frans-Vietnamese colonne naar Pleikoe.

MADURODAM, A TRUE WONDERLAND

's Gravenhage. — Vandaag heeft schout-bij-nacht Raleigh Burke van de Amerikaanse marine, vergezeld van mevrouw Burke, een bezoek gebracht aan Madurodam. Beiden waren zeer enthousiast. Mevrouw Burke zei: „A true wonderland". Zij werden rondgeleid door de directeur, die hun tot slot verzocht te tekenen in het gulden boek van Madurodam. Als souvenir werd hun een miniatuurvaasje tulpen aangeboden.

DE ONBEKENDE „K" IN AUSTRALIE

Melbourne. — De voormalige Sowjet-diplomaat Petrov, die in Australië asyl heeft gekregen, heeft op de derde dag van het onderzoek der Koninlijke Commissie naar spionnage verklaard, dat een contactman, die als „K" bekend stond, door middel van vrienden op het Australische ministerie van buitenlandse zaken geheime inlichtingen verkreeg over politieke meningsverschillen tussen Australië, Engeland en de Verenigde Staten.

Hij zeide, dat de Sowjet-Unie een „apparaat" in Australië had opgebouwd, dat in geval van oorlog zou kunnen worden ingeschakeld. Hij maakte geen bijzonderheden van dit „apparaat" bekend.

De correspondent van het Sowjetpersbureau „Tass" Pachomof stelde namen van personen voor, die in aanmerking zouden kunnen komen voor opleiding voor agent.

Geslaagde AMS-ers bijeen

Gezellig samenzijn na volbracht studiejaar

Willemstad. — Het komt waarschijnlijk weinig of nooit voor, dat de leraren van een hogere school zo'n gelegenheid krijgen als gisteravond om de leerlingen anders dan in de schoolbanken te zien zitten. Het was gisteravond een prettig gezicht in de prachtige nightclub Chobolobo, waar het Peter Stuyvesant College een knalfuif hield en de flonkerende avondtoiletten van de leerlingen opvielen. Het officiële gedeelte van de avond behandelde het uitreiken van de diploma's aan de geslaagden, waarbij de directeur van de A.M.S., de heer Meijer voor iedere leerling een speciaal woord had. Tegen half negen, toen de tuin van Chobolobo bijna geheel gevuld was met ouders, familieleden en leerlingen, verwelkomde de heer Meijer in zijn openingswoord allen, ook de verschillende oudleerlingen, waarvan hij de hand had gedrukt deze avond en die deshalve aanwezig waren. De heer Meijer vond het prettig allen hier te zien, in deze feëriek verlichte omgeving, waarbij de maan ook nog opkomt, is het een genot om de avond te passeren.

De heer Meijer maakt het niet te lang met het speechen en ging over tot de uitreiking van de diploma's, die in keurige enveloppes waren gestoken, waarin tevens het Publicatieblad nr 27, dat een landsbesluit bevat, dat de diploma's A en B gelijk zijn gesteld met die in Nederland en het nieuwe nummer van „De Knalpot".

Als eerste verscheen vervolgens de heer H. Bergma voor de „directeurstafel" om zijn diploma in ontvangst te nemen, de beste van afdeling A. Hierna volgde alle geslaagde leerlingen; de directeur sprak allen toe en had voor ieder een aparte „speech". De een verweet hij het te laat komen van vroeger, de ander was weer een van de beste leerlingen. Belangstellend informeerde de heer Meijer naar de toekomstplannen van de leerlingen en de antwoorden, die hij kreeg, waren verrassend. Van de vier geslaagde onderwijzeressen gaat er een naar Aruba, de anderen hebben hier een plaatsje gekregen of krijgen dit nog op een van de scholen. De leerlingen slaan hun vleugels uit over de gehele wereld. Een van de meisjes gaat naar Israël, zij kan daar zeker een groot aandeel hebben in het vele werk, dat nog verzet moet worden om dit jonge land op te helpen. Een leerling wil verder studeren in Miami, een ander gaat naar Jamaica, terwijl verschillenden naar Nederland gaan om verder te studeren. Een andere leerlinge vertrekt zeer spoedig naar Engeland.

En zo sprak de directeur van het Peter Stuyvesant College zijn scheidende leerlingen toe.

Ook de ouders van de leerlingen wilde spreker gelukwensen met het succes van hun kinderen. Zij hebben hun best gedaan. Onder de geslaagden zijn twee leerlingen, die nog maar 17 jaar zijn, wel een bewijs van hun ijver voor de studie.

Het zijn Hanny Kleyn en Rudi Schriels, die deze jonge leeftijd reeds bekroonden met een diploma.

Directeur Meijer, die zeer geestig sprak, verzocht de aanwezigen vervolgens om een applaus voor de heer Colijn, die zeer verdienstelijk werk heeft gedaan voor de school.

De tradities van de oude school, die nu zo lang is voortgezet, hoopte spr. op de nieuwe school ook voort te kunnen zetten. Tenslotte las de directeur nog een gedichtje voor van de hand van Bas de Wit, een gedichtje, dat in het eerste gedrukte nummer, nl. dat van Augustus 1944, van „De Knalpot", het A.M.S.-blad verscheen. Dit sloeg in bij de aanwezige ouders en leerlingen. Hierna kwam de heer Fred Capriles voor de (inmiddels reeds lang stakende) microfoon. Namens alle oudleerlingen sprak de heer Capriles enkele woorden tot de aanwezigen. Spr. liet zijn gedachten teruggaan naar die vreugdevolle dag, tien jaar geleden, toen de diploma's werden uitgereikt

(Vervolg zie pag. 5)

Tennistournooi Wimbledon toont naast hoogstaand tennis ook gracieuze modetoiletten. Hier zien wij Maureen Connelly „Little Mo", die voor de derde maal kampioene werd, in een nieuwe creatie. Blouse en rok zijn versierd met wollen hondjes. Zij is dus, bij wijze van spreken, geen „hondje" om zonder handschoenen aan te pakken.

De visie van een wijs man

De zojuist beëindigde Washingtonse Twee Mogendheden Conferentie heeft een tweetal officiële documenten opgeleverd die niet bijzonder boeiend waren. Noch de verklaring van Eisenhower en Churchill, noch het slotcommuniqué bevatten opzienbarende punten, al heeft men het laatstgenoemde stuk de weidse naam „Potomac Handvest" gegeven. Wij weten niet wat voor wijze dingen er gezegd zijn in de besloten besprekingen, maar de meest belangwekkende openbare uitlatingen waren die welke Sir Winston deed toen hij voor meer dan duizend verslaggevers zijn opvattingen uiteenzette. Churchill, die vorig jaar in Bermuda een bescheiden rol heeft moeten spelen, is bij deze gelegenheid weer in al zijn grootheid naar voren getreden. En de Amerikaanse pers is diep onder de indruk gekomen van wat hij te zeggen had.

Churchill is tot nog toe als de grootste staatsman van deze eeuw te beschouwen, en men kan aannemen dat hij tot het einde der tijden in de wereldhistorie met ere vermeld zal blijven. Hij was de grote bezieler der geallieerden in de tweede wereldoorlog. Nu erkent hij zelf, dat inmiddels de leidende positie in het Westen aan Amerika is toegevallen, maar al vertegenwoordigt de Engelse eerste minister momenteel een heel wat minder invloedrijke mogendheid dan een decennium geleden, toch erkent men in de V.S. nog zijn groot gezag.

Churchill heeft in Washington dingen gezegd, die, als ze op dit ogenblik door een bijvoorbeeld Democratisch Amerikaan geuit werden, een storm van verontwaardiging zouden verwekken, afgezien van de te verwachten verdachtmakingen. In de V.S. is er sinds de dagen van Roosevelt veel veranderd. Indertijd werd in Amerika het communistisch gevaar onderschat; maar inmiddels is de balans naar de andere zijde doorgeslagen en het nu ontstane anti-communisme heeft tot weerzinwekkende excessen geleid. Een man als McCarthy heeft grote aanhang kunnen verwerven. De overigens gerechtvaardigde vrees voor agressie van de zijde van de Sovjet-Unie nam in enkele gevallen hysterische vormen aan. Toen Churchill kort na de oorlog in de Amerikaanse stad Fulton zijn historische rede hield waarin hij voor de bedoelingen van het Kremlin waarschuwde, vond men in de V.S. vrij algemeen, dat hij wat te ver ging. Nu hij er nog altijd dezelfde opvattingen op nahoudt, maar voor een reële houding ten aanzien van de U.S.S.R. pleit, voelt hij, dat bepaalde Amerikanen hem van rode sympathieën kunnen verdenken.

Churchill heeft de hele Westerse wereld een zeer grote dienst bewezen door de Amerikanen een aantal waarheden te vertellen die ginds wellicht niemand ongestraft naar voren kan brengen. Hij heeft verklaard, dat men niet anti-Russisch moet zijn. Hij heeft ook beweerd, dat het Russische volk het de laatste tientallen jaren uiterst zwaar heeft gehad en dat, naar zijn vaste overtuiging, de Russen naar betere levensomstandigheden hunkeren. Met milde humor zei hij, dat hij het Russische volk „football pools" toewenste, maar achter dit typisch Engelse grapje kon men zijn oprechte deelneming beluisteren met het lot der inwoners van de Sovjet-Unie. Het oude en helaas in de vrije wereld nog te zeer verbreide misverstand dat het Russische volk met de onderdrukkers in Moskou vereenzelvigt, heeft hij nog eens krachtig willen bestrijden. „Ik ben fel anti-communistisch", heeft hij — ten overvloede — verklaard, maar dat belet hem niet te geloven in de heilzame uitwerking van contacten tussen het Russische volk en de volkeren van de Westerse wereld. Een verzachting van het medogenloze Russische communistische stelsel zou het gevolg kunnen zijn van culturele- en handelsbetrekkingen met de Sovjet-Unie. (Men kan zich indenken hoe deze stelling vele Amerikanen momenteel als verdacht-progressief in de oren moet klinken).

Indertijd heeft Churchill voorgesteld tezamen met Eisenhower en Malenkov over de spanningen tussen Oost en West te gaan praten. De gedachte aan een dergelijke ontmoeting laat hij ook nu niet los, maar hij is het met de Amerikaanse president eens, dat een dergelijke samenkomst slechts van nut kan zijn als men er het juiste ogenblik voor kiest. En dit ogenblik schijnt, ook volgens de Britse premier, nog niet aangebroken te zijn. Intussen moet er echter voor gewaakt worden, dat een dusdanige conferentie niet, door een ongenaakbare houding van het Westen, bij voorbaat onmogelijk wordt gemaakt.

Churchill paart een nuchtere kijk op de internationale situatie aan een weergaloos historisch inzicht, dat voor een belangrijk deel steunt op rijke ervaring. Men aarzelt de opvattingen van Sir Winston met „optimistisch" te betitelen, omdat de Britse premier voor alles het type van een politieke roedist is. Maar hoopvol is zijn visie wel. En dat kan ons tot troost strekken in deze bange tijd.

Verviers. — Toen Marcel Boland, een 40-jarige boer uit Vierviers (België) dezer dagen thuis kwam, vond hij voor zijn woning de lijken van zijn 33-jarige echtgenote en twee van zijn buren, die talrijke kogelwonden vertoonden. De politie neemt aan, dat de schietpartij een gevolg was van een burenruzie.

Morgen gaat de Nederlandse Tour de France-ploeg te Amsterdam van start in de grootste monsterrit op wielergebied ter wereld. In het Nederlandse stadje Etten konden de Nederlandse wieler-enthousiastelingen hun favorieten reeds bewonderen, toen daar in stromende regen een plaatselijke wedstrijd werd georganiseerd, waaraan de complete Tour-ploeg deelnam.

Communisten-jacht in Guatemala gaat voort

Geen stemrecht voor analphabeten

Guatemalastad. — De Guatemalaanse regering heeft een reeks besluiten bekendgemaakt, die erop gericht zijn "de huidige toestand aan te passen aan de grondwet". Het stemrecht wordt ontnomen aan analphabeten, want "het kenmerk der ware democratie is, dat stemrecht wordt uitgeoefend door verantwoordelijke burgers, die ten volle bewust zijn van hun verheven status als burger".

De bezittingen van meer dan honderd functionarissen onder de regering-Arbenz en personen, die nauwe betrekkingen met het regiem onderhielden, worden „geblokkeerd en bevroren". Onder dit besluit zouden o.a. vallen oud-president Arévalo, oud-president Arbenz en de oud-ambassadeur in Mexico Alvarado.

De nieuwe procureur-generaal, Moscoso, heeft in een onderhoud met verslaggevers onder meer gezegd, dat de regering een proces zal beginnen tegen de moordenaars van kolonel Arana, „welke zaak de regering-Arbenz in de doofpot had gedaan". Arana was commandant van het leger en werd in 1949 vermoord. De plegers van de aanslag zijn bekend, aldus Moscoso.

Het uitgaansverbod in de stad Guatemala is opgeheven; de arrestaties van communisten en communistisch-gezinden worden voortgezet.

Naar verluidt heeft een hoge ambtenaar van het bewind-Arbenz een dag na de intocht van Armas een millioen dollar van de Nationale Landbouwbank gehaald.

Drie ministers in Canada afgetreden

Drie Canadese ministers, Brooke Claxton (landsverdediging), Douglas Abbott (financiën) en Lionel Chévrier (vervoer), zijn gisteren afgetreden.

Claxton wordt vice-president van een New Yorkse levensverzekeringsmaatschappij, Abbott is benoemd tot raadsheer bij het hooggerechtshof en Chévrier zal de Canadese voorzitter worden van de organisatie die zich bezig houdt met de ontwikkeling van de Sint Laurens als waterweg en energiebron.

Nederlandse Tour-ploeg gereed voor de strijd

Hoopvolle Pellenaars: „Het komt best in orde!"

(van onze speciale sportverslaggever)

In de bungalow van Kees Pellenaars, even buiten Breda, hebben de tien Nederlandse wielrenners voor de Tour de France de laatste formaliteiten vervuld. De gebroeders van Est, Voorting, Wagtmans en Nolten, van Breenen, Roks, Suykerbuyk, Faanhof en Jules Maenen zijn nu gereed om zich in de meer dan drie weken durende tocht van Amsterdam naar Parijs tot het uiterste te verdedigen. Maar niet alleen de renners zijn gereed, ook Kees Pellenaars heeft de meeste en grootste zorgen achter de rug. Het materiaal is er, soigneurs en mecaniciens zijn gecontracteerd; kortom de Tour de France kan, wat de Nederlander betreft, beginnen.

De voorraad materialen die Pellenaars ter beschikking staat, is niet gering. Hij heeft voor de ploeg beslag gelegd op twintig Nederlandse fietsen, tweehonderd banden van Italiaans fabrikaat 25 versnellingsapparaten, 25 freewheels, 290 tandwielen, voorts 30 reservewielen, 25 stuks remmen, 25 kettingen en 30 velgen extra. Al het kleinere materiaal is in twee speciaal daarvoor ontworpen kisten ondergebracht. Het is zo gerangschikt, dat de mecaniciën nooit behoeft te zoeken en de inhoud van deze kistjes -- het lijken wel dokterskistjes, zei Pellenaars — is zo kostbaar, dat men naarstig zoekt naar mogelijkheden om ze zo goed mogelijk te bewaken.

Premies

De tien die Nederland in de Tour vertegenwoordigen hebben elk een nieuw trainingspak gekregen, drie truien voor de training, een scheer-apparaat, een horloge en tweeduizend gulden voor de verzorging. Bovendien hebben enkele ondernemingen in Nederland extra-prijzen beschikbaar gesteld. Hij die zich weet te plaatsen onder de eerste drie in het eindklassement krijgt bijvoorbeeld nog een bedrag van tweeduizend gulden en als Nederlander weer eerste wordt in het ploegenklassement, ligt er een bedrag van drieduizend gulden klaar. Elke dag, dat een Nederlander in de gele trui rijdt, wordt een bedrag van tweehonderd gulden in de kas gestort. Bovendien zijn nog onderhandelingen gaande met twaalf ondernemingen, die te kennen hebben gegeven tezamen een bedrag van achttienduizend gulden beschikbaar te willen stellen.

Een der troeven van de Nederlandse Tourploeg, Gerrit Voorting, terzijde gestaan door de ploegleider Pellenaars, die in nevenstaand artikel aan onze speciale verslaggever mededeelde, dat het best in orde komt.

Het heeft er nog naar uitgezien, dat Nico van Est niet aan de Tour zou kunnen deelnemen. Hij moest namelijk gedurende de wedstrijd opkomen voor herhalingsoefeningen. Een eerste verzoek om uitstel werd afgewezen. Toen hebben Pellenaars, officials van de KNWU en anderen al het mogelijke gedaan om toch nog uitstel te krijgen voor de jongste van Est, die zijn uitverkiezing voornamelijk dankt aan het opvallend goede rijden in de Ronde van Nederland. Vorige week kwam eindelijk het officiële bericht, dat hij uitstel had gekregen. Ook Jules Maenen, de benjamin, heeft met de militaire autoriteiten een accoord moeten bereiken eer hij Pellenaars kon vertellen, dat hij de uitnodiging aanvaardde. Maenen's lichting moet namelijk tijdens de Tour voor het eerst opkomen. Maar ook hier is een oplossing voor gevonden.

De samenstelling van de ploeg? „Dat heeft heel wat moeite gekost", zo vertelde Pellenaars. Een kern van zes man was er, maar wie moesten de vier anderen zijn. Er waren genoeg candidaten. Tenslotte is de beslissing genomen met als overweging, dat de ploeg zo sterk en homogeen mogelijk moet zijn en dat de jongeren ook een kans moeten hebben.

Op 1 Augustus gaan we de balans opmaken. Maar het komt best in orde."

IJskasten en chocoladeballen voor Duitse voetballers

Konstanz. — Duizenden enthousiaste mensen stormden het station van Konstanz binnen, toen de extra trein, waarmede de Duitse voetbalploeg, die het wereldkampioenschap in Zwitserland behaalde, aankwam. De autoriteiten, die de officiele ontvangst hadden voorbereid, kregen geen gelegenheid om de festiviteiten volgens het programma af te werken.

Van het moment af, dat de trein de Duits-Zwitserse grens was gepasseerd, moest in elke plaats worden gestopt, dat de bevolking rijen dik langs de spoorlijn stond om de wereldkampioenen toe te juichen en met bloemen en geschenken te overladen. Uit heel Duitsland hebben de spelers ontelbare cadeaux ontvangen, waaronder koelkasten, televisie-toestellen, radio's, levensgrote chocoladeballen. Vele Duitse badplaatsen hebben het gehele team gratis vacantie aangeboden.

Washington. — Dinsdag is van gezaghebbende zijde te Washington medegedeeld, dat Engeland en de Verenigde Staten vandaag inleidende besprekingen zullen beginnen over een verdedigingsverdrag voor Zuidoost-Azië. De besprekingen worden gehouden in het State Department.

DURE JAPONNEN

MAD. [NEW LOOK] LEVACHER VERTELT OVER DIOR

Willemstad. — Niet alleen in Parijs of New York vindt men fashion. Curaçao beleefde onlangs nog de primeur van een mode-show, welke gehouden werd in het Asiento theater en alle aandacht trok. Wij hebben gistermiddag het genoegen gehad om een gesprek te hebben met Helene Levacher, van Public Relations van de bekende Christian Dior. Madame Levacher maakt op het ogenblik een reis door de Caribbean, en komt hier eens even kijken.

Verschillende vage uitlatingen van Madame Levacher wijzen echter op een sterke interesse van Christian Dior voor Curaçao. Het is zeer goed mogelijk, dat binnen korte tijd meer producten van Christian Dior op de Curaçaose markt verschijnen.

Maar zover is het nu nog niet. Helene Levacher heeft hier vanaf Zaterdag verschillende zaken in de binnenstad bezocht, vertrekt hedenavond naar Baranquilla om verder te reizen naar Bogota, Ecuador, Lima, San Salvador, Panama, Mexico, Havana, Pto. Rico en New York. Voor Madame Levacher een aantrekkelijke, want het is de „very first time" dat zij in de Caribbean is.

Tijdens haar bezoek aan Caracas, waar in April 1953 een filiaal werd geopend, dat zo'n succes bleek, dat enkele maanden later reeds een tweede zaak de deuren opende, zeide de vertegenwoordiger aldaar, dat het toch wel bijzonder gunstig gelegen Curaçao eigenlijk wat meer van de producten van Christian Dior kan profiteren. Verdere mededelingen wilde, gelijk wij eerder zeiden, Madame Levacher niet verstrekken. Er is nog niets definitiefs, aldus Helene Levacher, die ons verder nog enkele aardige dingen vertelde in haar grappige Engels over de genie van de „New Look", Christian Dior.

Curaçao hoorde in de loop der jaren geregeld nieuws over deze Dior, die enkele jaren geleden de gehele mode-wereld verbaasde met de „New Look". De nieuwe designes van Dior waren gewaagd, maar zij deden het uitstekend en Christian Dior, die in 1947 met honderd mensen werkte, heeft nu een modebedrijf met 1000 employe's.

Om onze lezers en lezeresssen een indruk te geven van de „Dior-Mode", een jurk, op bestelling gemaakt, kost maar liefst 1.22.000 francs, ongeveer 350 dollar. Dit is nog maar de laagste prijs. Van niet alle modellen worden meer dan een jurk vervaardigd, in Caracas bv. verkoopt Dior alleen maar een jurk van elk ontwerp. Het zijn echter niet alleen jurken, die Christian Dior vervaardigt, maar hij ontwerpt ook dassen, zijn Dior-parfums zijn ook overal bekend.

Christian Dior is een succes man, een man, die voor velen een onbegrijpelijke figuur is en zijn politieke carrière heeft laten varen voor het ontwerpen van jurken in „special designs".

Wat Christian Dior in de toekomst voor Curaçao zal brengen, is nog niet bekend, doch het vermoeden is gerezen dat Curaçao, wel de commerciele aandacht heeft van de modekoning.

Wij wensen haar een goede reis toe en een „bonjour".

Bovenstaande foto toont ons de befaamde modekoning tijdens een vacantie, die hij meestal doorbrengt aan de „Cote D'Azur", het Zuiden van Frankrijk. Met hem moest zijn trouwe hond worden gefotografeerd. Wat ging er in de brein van de mode-ontwerper om op het moment, dat deze foto genomen werd? Waarschijnlijk waren zijn gedachten weer bij een of ander nieuw onderwerp voor een prachtige night-gown of een cocktail-jurk.

MULO-EXAMENS

Willemstad. — Voor het Mulo-examen slaagden van de 20 geëxamineerde candidaten er 16 voor het A-examen: Mario Dominico Valerio Hart, Reginald Richard Hollander, Celfriedt Alejandro Homoet, Ronald Irausquin, Margarita Fruchter, Graciela Ascaria Goeloe, Deanne Maria Flores, Elaine Maria Francina, Ligia Norma Haras, Jan Hendrik Isings, Stanley Archangel Jacobs, Frank Francisco Jacobus, Lucila Isabel Hinds, Helene Violet van Ierland, Hilda Adriana Hodge en Altagracia Maria Salomé Hoek.

Aan allen onze hartelijke gelukwensen.

Rondetafelgesprekken

Willemstad. — Voor radio Hoyer is hedenavond, Donderdag en Vrijdagavond 20.00 uur rondetafelparlement. De RTC-delegatie leden, E. Jonckheer, mr I.C. Debrot en mr dr M.F. da Costa Gomez zullen in de Landstaal hun bevindingen over de RTC mededelen.

Nieuwe Shell landkaart van Curacao

Emmastad. — Naar wij vernemen is de CPIM bezig met het treffen van de nodige voorbereidingen teneinde zo mogelijk nog in de loop van dit jaar een in kleurendruk uitgevoerde Shell landkaart van Curaçao uit te geven. Bedoelde kaart vermeldt alle wegen, straten van Willemstad, Emmastad, Julianadorp en omgeving, baaien, heuvels etc.

Zuster van Roozendaal in het wit

W'stad. — Naar wij vernemen ligt het in het voornemen van de Eerw. Zusters van Roosendaal per 12 Augustus a.s. de traditionele zwarte kloosterkleding te vervangen door witte. Slechts de Zusters van Habaai zullen in het zwart gekleed blijven gaan.

Wij mogen aan dit blij bericht wel de wens toevoegen, dat hun verblijf onder ons er des te zonniger om mag zijn.

Kwiek heeft nieuw bestuur

Willemstad. — Het bestuur van de Sportvereniging „Kwiek" is voor het verenigingsjaar 1954—1955 als volgt samengesteld: voorzitter C. W. J. Jonckheer, onder-voorzitter J. R. Quast, penningmeester C. F. S. Forbes, le secretaresse mevr. C. W. Joubert—Debrot, 2e secretaresse mej. M. Leon, commissarissen mevr. L. Jonckheer—Sutherland, J. H. de Haseth, C. O. Irausquin en C. Jonckheer.

Aruba, let op Uw zaak!

Onze jongste Statenvergadering was, wat men noemt, EMOTIONEEL, waarbij de emoties zover uit elkaar lagen als de heilige toorn der heren Voges en v.d. Hoeven enerzijds en de mokkende ontevredenheid der heren Eman en De Cuba anderzijds.

Bij de vele verschillen, die tussen deze sentimenten bestaan, kan nog dit gezegd worden, dat de oorzaak van de toorn volkomen duidelijk is, maar ... de inkleding een tot nieuwsgierigheid prikkelend geheim.

Vandaar dan ook, dat men in de Statenzaal de nu wel traditionele wachttijd doodde met het aangename spel van gissen naar een verklaring. Onder die gissingen was er één, welke bijzonder onze aandacht trok: ze draaide rond NA f 30.000.—, welke de heer Eman op korte termijn nodig zou hebben in verband met financiële moeilijkheden van een handelsonderneming. Deze gissing deed in zover simplistisch aan, dat het weinig waarschijnlijk lijkt dat de heer Eman van zijn coalitie-regering zomaar NA f 30.000.— zou kunnen eisen en dat nog wel op de basis van: „Je geld of je leven".

Niettemin trof ons de suggestie levendig, omdat ze diende als ontsteker. Ze bracht ons nl. een ander verhaal in herinnering, dat wij enige tijd geleden uit overigens uitnemende bron vernamen, doch dat niettemin naar de rommelkamer in ons achterhoofd verhuisde, omdat men nu eenmaal zoveel hoort in de Antillen.

Dit oudere verhaal luidt, dat de heer Eman inderdaad NA f 30.000.— nodig zou hebben en dat hij die zou kunnen krijgen ook, niet van de Regering, doch van enige welbekende op Aruba woonachtige medeburgers, mits hij er in slaagt hun oude plan te verwerkelijken, nl. dat zij van de Landsregering de nodige machtiging krijgen voor het oprichten van de beruchte „Apartmentbuildings" op Aruba — een plan waartegen de bevolking zich reeds herhaaldelijk en onmiskenbaar duidelijk heeft uitgesproken, maar dat zij nog steeds maar niet als hopeloos kunnen laten varen.

Wij gunnen aan allen en een iegelijk N.A. f 30.000.—, bijzonderlijk aan degenen, die zich in grote financiële verlegenheid bevinden. Maar wij gunnen Aruba nog meer gespaard te blijven van zulk een onder Gouvernementele goedkeuring opgezette valkuil voor het zedelijk leven zijner bewoners.

Wij werden zozeer getroffen door de coïncidentie van beide verhalen, dat het ons goed voorkwam ze niet langer in de rommelkamer van ons achterhoofd te houden. Het is nl. moeilijk op dit terrein meer te bemachtigen dan gissingen van een zekere waarschijnlijkheid, wijl de acteurs op dit duister toneel in het duister der geheimzinnigheid plegen te blijven, totdat alles in kannen en kruiken is. Wanneer wij op dit gebied immers van feiten horen, dan zijn het meestal **voldongen** feiten, waaraan niets meer te veranderen is. Wij zijn dan ook wel gedwongen gebruik te maken van waarschijnlijkheden om allen te waarschuwen, die wat dit onderwerp betreft, niet graag slapende gevonden zou worden. Nu als altijd geldt:

Aruba, let op Uw zaak!

Kan het niet anders?

Rio Canario. — De nieuwe telefoon centrale te Rio Canario nadert gestadig haar voltooiïng zodat binnenkort de dag zal aanbreken waarop vele bewoners van Weis Afó en het voormalig Amerikaanse Kamp te Suffisant uit hun isolement verlost worden. In het ex-Amerikanen Kamp te Suffisant staat er geruime tijd een publieke telefoon, maar zoals dat het geval is met meer van zulke publieke telefoons op Curaçao, (door toedoen van de Spes Patriae?) is ook dit toestel geregeld defect. Enige maanden geleden is men reeds begonnen op Weis Afó de namen van degenen, die een telefoon thuis willen hebben te „verzamelen", en naar wij vernemen hebben zich velen opgegeven.

Als wij goed zijn ingelicht, hoopt de telefoondienst binnenkort een begin te maken met de aanleg van telefoonkabels naar het voormalig Amer. Kamp op Suffisant. Op het ogenblik wordt er door D.O.W. de hoofdweg naar Suffisant, de Gosieweg, opengebroken voor het plaatsen van rioleringen. Een lezer vroeg ons nu „in de krant te vragen" of het voor het gouvernement niet voordeliger zou zijn om het aanleggen van riolering én telefoonkabels langs bedoelde weg te coördineren. Wij zijn geen „deskundigen" op dit gebied, maar het lijkt ons inderdaad voordeliger. Immers straks is D.O.W. klaar met de riolering, de opengebroken weg wordt weer in de oude toestand gebracht en de werklui vertrekken naar elders, om waarschijnlijk dan over enige weken terug te komen om opnieuw de Gosieweg open te graven, nu.... voor de telefoon kabels....

Receptie aan boord van de „Willemstad"

Willemstad. — Op 24 Juli a.s. hoopt de Vereniging van de Handel en Nijverheid op Curaçao het heuglijk feit te herdenken, dat zij 10 jaar bestaat. Dit tweede lustrum kan uiteraard niet onopgemerkt voorbijgaan. De K.N.S.M. heeft de Vereniging een receptie aan boord van de „Willemstad", welk schip Zondag 25 Juli onze haven zal binnenlopen en des Maandags weer vertrekt aangeboden. De receptie wordt op Maandag 26 Juli van zeven tot negen uur gehouden. Er worden ongeveer 350 mensen verwacht op deze party.

Naar Nederland

Willemstad. — Op Zaterdag 17 Juli a.s. vertrekken de kinderen van Z. Exc. de Gouverneur naar Nederland. Het zijn Mathilda M.W., Miguel J.M., Thomas W.M., Huberto F.M., en Pia J.M.. Gouvernante mej Mulder vergezelt de kinderen.

Politie-leiding onderbezet

Willemstad. — Hedenochtend een uur is Hoofdinspecteur P. Paul en zijn gezin met de „Paraguay" naar Nederland vertrokken. En dit bericht zou alleen geen bijzondere vermelding waard zijn, ware het niet, dat door zijn vertrek het schrille licht geworpen wordt op de het landsbelang schadende onderbezetting van de politie leiding.

Zoals bekend heeft de Landsregering de heer E. Venema, Hoofdcommissaris van Politie eervol ontslag verleend, doch hij werd schielijk weer als wnd.-hoofdcommissaris aangesteld, om, zoals dat heet, zijn aanstaande opvolger in te werken. De heer G. Botterweg, commissaris, heeft de wens te kennen gegeven, de dienst te verlaten, zodat ook in de naaste toekomst met zijn vervanging rekening dient te worden gehouden.

Hr. H. C. Willemsen, Hoofdinspecteur, wacht sedert lange tijd op zijn bevordering tot commissaris, noodzakelijk door het vertrek van Commissaris Th. van Erp, wiens functie notabene door een inspecteur van politie, de heer de Jager, wordt vervuld.

Door het vertrek van de heer Paul wordt het werk hier dus verzet door twee inspecteurs, een hoofdinspecteur, een commissaris en een hoofdcommissaris. Indien men buitendien bedenkt dat de invoering van plan van Mourik Broekman dringend bepaalde personeelsvoorzieningen noodzakelijk maakt, is het evident dat spoedig ingegrepen moet worden. Het wordt nu de hoogste tijd, om de leiding met bekwame spoed uit te breiden, opdat aan de eisen, die aan een feilloos werkend politie apparaat gesteld moeten worden, kan worden voldaan. De Lansregering dient zich duidelijk uit te spreken inzake de benoeming van een hoofdcommissaris en een commissaris op Aruba.

Mevr. Bep Gelderman brengt: „PRINSES ROZELIJN"

Willemstad. — Mevrouw Bep Gelderman is op Curaçao geen onbekende Vele sucessen behaalde zij reeds met operettes, die allen even goed werden ingestudeerd en waarvoor mevrouw Gelderman zich vele opofferingen getroostte. Wij vernamen dat zij nu weer bezig is met een operette en wel de moderne operette Prinses Rozelijn", van Ben Bunders en samengesteld door Jan van Rietschoten. Mevr. Gelderman heeft al een vijftigtal kinderen die hieraan meewerken. De muzikale begeleiding bestaat uit muziek van Schubert, Mozart en Strauss.

Wij twijfelen er niet aan of ook deze operette wordt een daverend succes. Dat hebben vorige opvoeringen van operettes, die werden ingestudeerd door Mevr. Gelderman, wel bewezen.

KAPITEIN v.d. BEEK „AFGEDUWD"

Willemstad. — Hedenochtend vertrok naar Nederland de ex-adjudant van de Gouverneur, Kapt. R. van der Beek en zijn gezin. Op het vliegveld was het hedenochtend een drukte van belang.

Vele personen, waaronder marineautoriteiten en de Commissaris van Politie Botterweg, bevonden zich onder de „afduwers" evenals de nieuwe adjudant van de Gouverneur adjudant Frohn.

VERKEERSLICHTEN WERKEN WEER

Willemstad. — De verkeerslichten op de Roodeweg zijn weer in werking gesteld. Het benodigde onderdeel voor de reparatie is aangebracht, en de lichtjes springen nu om de beurt weer aan en uit. Dus, autobestuurders, opgelet!

Mexicanen zingen in Roxy

Willemstad. — Morgenmiddag om half vier wordt in de Stadsschouwburg een speciale kindermiddag georganiseerd m.m.v. het Mexicaanse Jongenskoor, „Orfeon Infantiel Mexicano. Deze middag wordt in het bijzonder gehouden voor schoolkinderen, die allen zeker het beroemde koor willen horen zingen. Wij schreven reeds veel over deze zangwonders, En wij kunnen allen een bezoek aan Roy morgenmiddag ten zeerste aanraden.

Storing aan de Emmabrug

Willemstad. — Toen afgelopen nacht omstreeks 4 uur de Koningin Emmabrug weer wilde sluiten, nadat een schip was binnengevaren, ontstond kortsluiting in de motorponton. Direct begon men met repareren, maar het duurde toch tot tien voor vijf, voordat de brug weer kon sluiten.

Lastige zeeman

Willemstad. — De bootsman van het Engelse vrachtschip ‚Kraftsman', moest door de politie uit de zaak van Tauber in de Breedestraat (O) worden verwijderd, aangezien hij onder de invloed van de bekende drank verkeerde en zijn aanwezigheid in genoemde zaak niet langer op prijs werd gesteld.

Nieuw havenweg trekt ongevallen

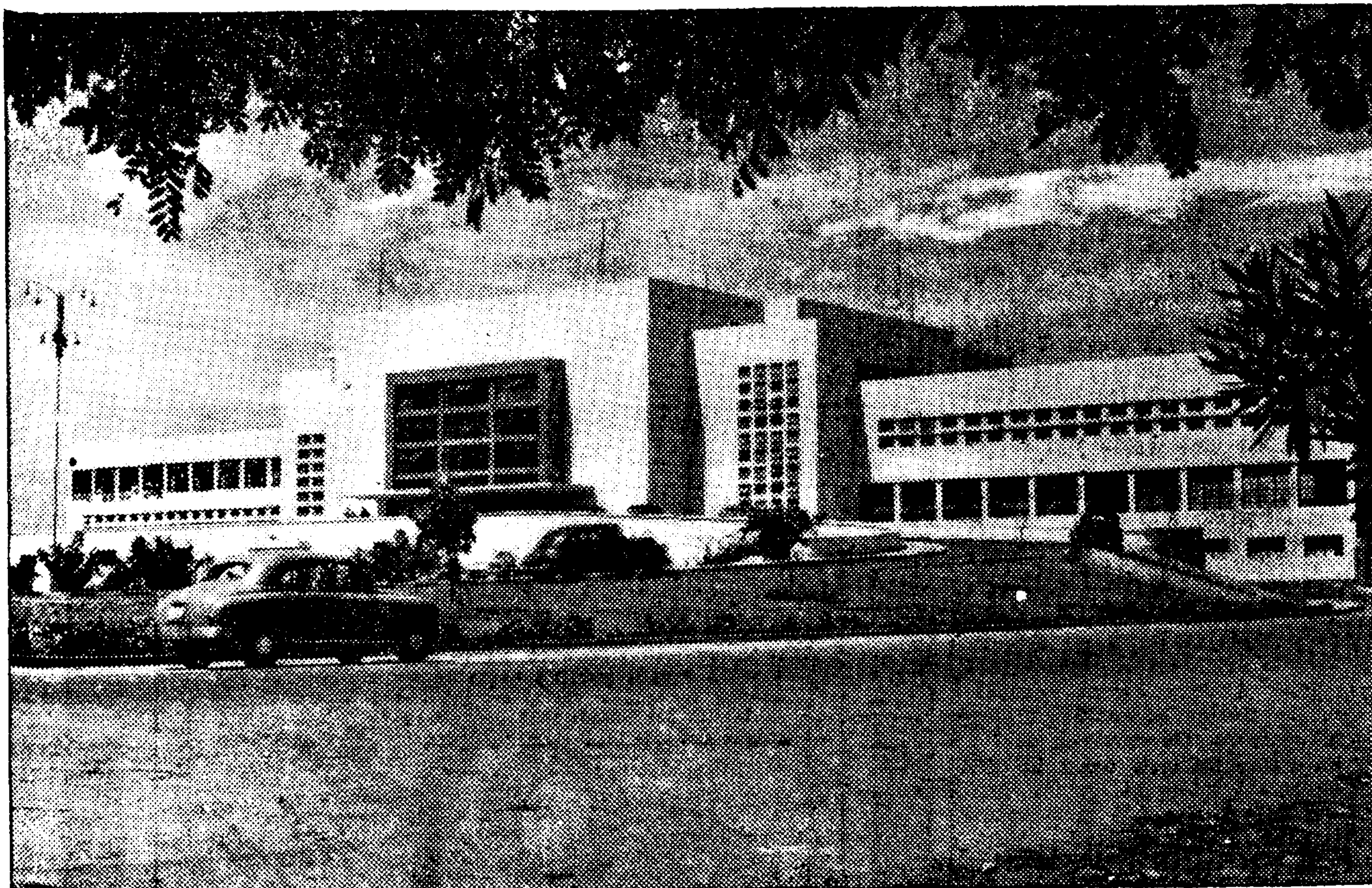
Willemstad. Op de Nieuwe Havenweg passeerde een pickup twee voor hem rijdende wagens, zijnde een personenauto en een truck. Echter toen de pickup de personenauto passeerde, sloeg deze links af. De drie wagens kwamen met elkaar in botsing en zijn alle drie beschadigd. De V.A. meldde verder twee lichte aanrijdingen.

Het weer

Max. temp. 30 C. (86 F.); Min. temp. 24.5 C. (76.1 F.); Gem. 27.7 C. (81.8 F.); Max. wind 22, Min. wind 11, Gem. 16 knopen. Vochtigheid 72%. Neerslag geen. Helder 2, Licht bew. 20, Bewolkt 2 uren.

LAAT ONS NAAR PERU GAAN!

„Pisco sour" een vriendelijk maar koppig drankje

Het stationsgebouw van Limatambo, de Limanese luchthaven, dat het begin- en eindpunt was van de omzwervingen van de „Amigoe"-verslaggever.

Peruaanse reis-impressies

door A.G. Jansen

(I)

Vaderlijke mozo's knikken ons bemoedigend toe

Lima. — „Je gaat voor een tijdje naar Peru", schrijft een vriend van me uit Holand. „Interessant is dat. Jullie op Curaçao kunt zoiets doen. Al die betoverende Zuid- en Midden-Amerikaanse landen liggen daar op een klusje bij elkaar. Noem ze maar op (hoe heten ze ook weer?): Costa Rica, Ecuador, Chili, Mexico en . . . . . Peru. Je hoeft bij wijze van spreken maar in een pipercup te gaan zitten of op een waterfiets, en voor je de Curaçaose kust uit het oog verloren bent, krijgt je de overzijde al weer in het vizier!"

. . Ja, dachten wij. Zo lijkt het nu, wanneer je in het eivolle West-Europa woont, waar je zonder verrekijker vanuit de ene stad de andere kunt zien. Het is jullie daarginds niet kwalijk te nemen, dat je niet beseft wat afstanden zijn en dat je van verten geen weet hebt. Wat kan men in een land als Nederland, dat zijn mensen met tienduizenden laat emigreren omdat er in de smalle strook tussen duinen en oostgrens geen plaats meer voor ze is, ook eigenlijk voor een idee hebben van uitgestrektheid, van ongemeten ruimte zonder horizon, zonder begrenzing en met de belofte van steeds maar meer en beter land? Immers geen! Wat begrijpt men er van, dat het gezellige „klusje" Midden- en Zuid-Amerikaanse landen een gebied beslaat van duizenden kilometers in de lengte en in de breedte? En dat Peru zo „in de buurt" van Curaçao ligt, dat men om er heen te gaan bijna de helft van de afstand moet afleggen die men moet overbruggen om in West-Europa te komen? En dat men in Peru (een lilliput-landje vergeleken bij Brazilië of Argentinië!) toch altijd nog zeven tot acht maal de lengte van Nedertand moet uitmeten om de Noord- met de zuidgrens te verbinden?

Het is ook om een andere reden wel begrijpelijk, dat ze daarginds zo luchtig over „Peru, dat land bij jullie in de buurt" praten. Afstanden tellen tegenwoordig niet meer. Waar dat aan ligt, moet men een instelling als de K.L.M. maar eens vragen. Het is slechts een gradueel verschil of men een continent van West naar Oost oversteekt, dan wel een sprong van het ene vasteland naar het andere neemt.

Afstanden van duizenden kilometers rekent men tegenwoordig in uren, en niet meer in weken of maanden, zoals in de tijd van Pizarro, Peru's grote conquistador. Het vliegtuig haalt de mens, zonder dat hij er zich misschien helemaal bewust van is, uit de wereld van waarden, waarin hij is opgegroeid, om hem in een heel andere verhouding tot de dingen te plaatsen. Bergen, vlakten en zeeën glijden probleemloos onder hem door. Hij is zich nauwelijks nog bewust van de verschrikkelijke ontberingen, waaraan degene zou bloot staan, die deze bergen vlakten en zeeën zou willen oversteken, zoals zijn voorouders dat in hun tijd gedaan hebben. Maar er groeit een ander bewustzijn. Dat namelijk van de betrekkelijkheid der dingen, hoe ongerijmd het ook moge klinken. Want wij worden prinsheerlijk gewiegd in het wolkenbed tussen Andes en Pacific en laten het zwoegen gaarne aan onze soortgenoten daar beneden over. Doch wie garandeert ons, dat geslachten na ons niet op dezelfde neerbuigende manier over ons zullen denken?

„Let's go to Peru", noemden Lyman Judson en zijn echtgenote hun boek. Laten we naar Peru gaan. En wij gingen naar Peru. Het land van de Inca's, de llama's en de pisco sour. Het land ook van Santa Rosa en van de kleurling-heilige Martin de Porres. Het land van de Andes met de eeuwige sneeuw en de hoofdstad, waar het nooit regent en de zon zuinig is met haar licht.

K.L.M.'s „Olivier van Noort" plantte ons door het dichte wolkendek midden op Limatambo, het hoofdstedelijk vliegveld met de immense stationshal.

Eerste ervaring

En daar hadden we onze neus nog niet buiten de vliegtuigromp gestoken, of wij deden er een eerste ervaring op. In Perú was het koud! Niet koud zoals in onze goede Antillen wanneer de regens over het land striemen in de maanden, dat de temperatuur wat afgekoeld is. Maar koud zoals men dat in West-Europa verstaat. Een temperatuur dus, waarbij men onmogelijk in shirt of short kan lopen. En zelfs niet in een tropical costuum zonder warme onderkleding.

En dan de koddige reactie. Een reactie in drie phasen. Eerst de neiging om zich in zijn kleren warm te schuren en tegen de klammige kilte te weer te stellen. Daarna, de volgende dag, tijdens een eerste wandeling door Lima het prettige idee van doorlopend voor een openstaande ijskast te staan. En tenslotte de verkwikkende zekerheid, dat men zich bij zulk een temperatuur fitter voelt dan ooit en in staat tot grootse daden.

Tot grootse daden kwam het overigens reeds op de avond van aankomst. Er had een broederlijke uitwisseling plaats van Europese costuums, warme slipovers en wollen vesten tussen hen die ze rijkelijk hadden geimporteerd en hen die ze in vermetel vertrouwen op dushi Corsouw hadden achtergelaten. De verkleumden werden gekleed, Dat was het goede begin op de eerste avond van ons eerste verblijf in Perú.

Andes-toppen met eeuwige sneeuw behoren tot het Peruaanse landschap.

Pisco sour

En daarna ging het snel met al die nieuwe ervaringen, die een mens nu eenmaal in ijltempo opdoet, wanneer hij zich voor het eerst in een voor hem vreemde wereld beweegt. Daar was de „pisco sour", de nationale drank van Perú, in de Grill Room van Hotel Bolivar. Een gezellig uitziend, maar niet ongevaarlijk drankje, met eischuim en een streepje kaneel afgedekt. Neen, geen bols, geen sherry, geen champagne en zelfs geen rum. Misschien had het van alles een beetje. God en zijn makers alleen weten het.

Mozo

Dan waren er de obers, mozo's, zoals ze hier genoemd worden, die zich in de schemering tussen de tafeltjes als levende pagoden passieloos voortbewogen. Kleine gedrongen gestalten van het gemengd Indiaans-Spaanse ras. Breedgeschoft, doch met goedige gezichten. In de tijd, dat de heerlijkheden door broeder kok ter kookplaat werden gaar gestoofd, kwam keer op keer hun zorgzame hand, die op onze tafel een afgedwaald asbakje bijschoof, een mes recht legde, een bloem schikte of een schemerlampje streelde. Niet omdat dit zo nuttig en nodig leek. Maar alleen om aan hun drang tot zorgzaamheid uiting te geven. Echte vaders, die hun gasten als kinderen beschouwen, en ze met warmte en hulpvaardigheid omringen. Gestalten, die steeds dichtbij zijn. Die niet aflaten oplettend te zijn. Die vriendelijk knikken met het hoofd, alsof zij, wie weet, hoe lang reeds goede maatjes met u zijn. Die u bemoedigend toelachen en u op uw gemak stellen. Mensen in wier nabijheid men zich van stonde af aan behagelijk gevoelt. Figuren als uit een sprookje. Dienaren van adel, van forse adel uit de tijd, dat de Andes nog vorsten herbergden.

De Grill Room van Hotel Bolivar (met de Curaçaoënaars, die daar opgewekt bijeen waren) was onze goede en joyeuze entree in „Lima de los Reyes", de Driekoningenstad, zoals conquistador Pizarro zijn nieuwe hoofdstad van den beginne af noemde.

Ciudad

De stad. Men kan er doorheen wandelen, zoals men door een Europese metropool wandelt. Dat wil zeggen niet geplaagd door overmatige warmte of te hinderlijk zonlicht. En het eerste wat men opmerkt, is, dat de automobilisten nodeloos veel claxoneren, tot op het enerverende af. De file die voor het stoplicht wacht, heft in het bijzijn van de verkeersagent rustig een concert aan, dat het effect maakt van een loeiende veestapel. En de tram loeit rustig mee. Alsof dat nu werkelijk ergens toe dient, denken wij. Alsof dit het rode licht ook maar een fractie van een seconde eerder zal doen verspringen. Maar de fout ligt niet bij die ongeduldige horde, doch bij ons. Want wij denken niet Peruviaans. Wij, die in Caracas eens de voorbeeldige en pieuze stilte der Venezolaanse automobilisten bewonderd hebben. En ten eeuwige dage het engelachtig geduld der brave Curaçaoënaars blijven roemen en prijzen, wier onstuimige vaart door de openstaande brug werd gestuit. Wij begrijpen niets van het Limanes elan, dat zich door geen stoplicht laat breken en dat zich een uitweg zoekt via de knop van de claxon.

Aftands

Maar wij begrijpen nog meer niet. En dat is, waarom er zoveel aftandse trams door Lima's schone straten rijden. En auto's, die ze al lang naar de belt hadden moeten brengen. De trams zijn ronduit vies. En veel bussen en taxi's rammelen als gekneusde blikken trommels op wielen verveloos en vol bruinig roest van avenida tot avenida. En zij horen werkelijk eerder in een gooi- en smijtfilm van Laurel en Hardy thuis dan in deze parkenstad.

Maar er is één goed ding voor de ambitieuze tourist. En dat is, dat de taxi's goedkoop zijn. Schrikbarend goedkoop. Want voor honderd soles (een tientje Curaçaos) rijden ze u met liefde en plezier een hele middag langs Perú's dreven, inclusief explicatie in rap en welluidend Spaans. Want de Limanese taxi-chauffeurs weten hun weetje en wenden hun wetenschap aan tot nut van het algemeen zonder er een sou (lees: sol) voor te willen ontvangen. Waarom die taxi's zo goedkoop zijn? Wel, de benzine kost in Lima anderhalve sol per gallon. En dat zijn dus precies 15 hele Curaçaose centen.

Verkeer

Wij hadden het over taxi's, trams en bussen. Het is, vooral voor een Curaçaoënaar, die weet wat verkeer is en welke problemen het meebrengt, interessant te vernemen, hoe al deze vehikels zich in Lima's straten gedragen. Wel, om het kort te zeggen: zij gedragen zich nogal ongemanierd. Ongemanierd, maar toch niet uitgesproken onvriendelijk. Want echt onvriendelijk is er eigenlijk niemand in Lima. Men rijdt er bumper aan bumper. Hen switcht er op het onverwachtste moment naar links of rechts. Men botst op elkaar, men neemt gezamenlijk de schade op en men blijft gesticuleren tot het licht op groen verspringt.

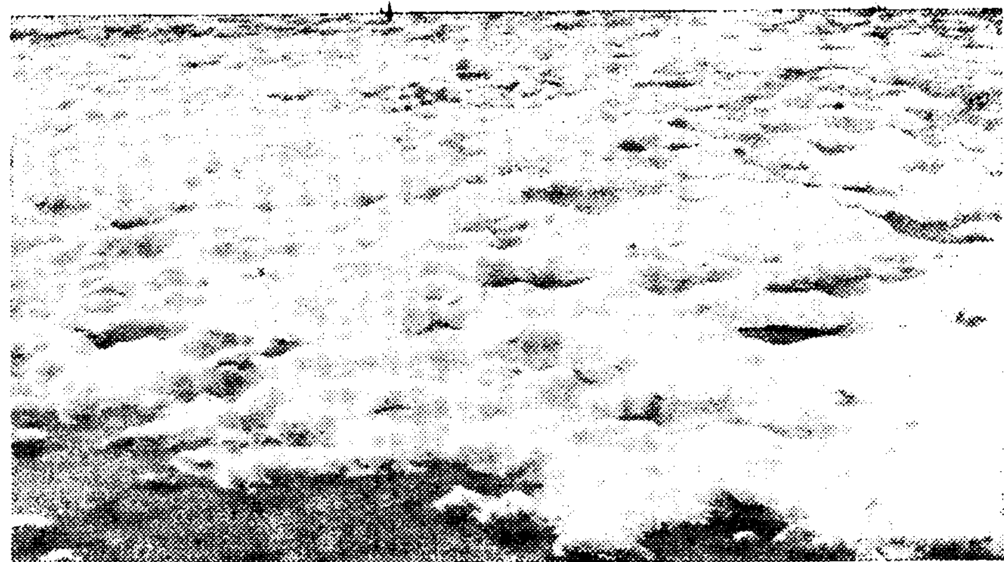
Als men zich door een taxi laat vervoeren, kan men gezellig griezelen. Men kan twee tot drie narrow escapes in één straat meemaken. Verkeersborden komen er in de stad practisch niet voor. Op de Carretera Panamericana (de grote autostrada door Zuid-Amerika, die langs Lima loopt) ontmoetten wij slechts twee borden. Een dat een bocht aankondigde door middel van een gebogen pijl. En een met de waarschuwing rechts te houden. Verder geen nieuws. Taxi's stoppen midden in het drukste eenrichtingverkeer om een klant in of uit te laten. Het komt er allemaal zo veel niet op aan. Als men het niet al te bont maakt, dan kan dat allemaal wel.

Het is trouwens een kwestie van opvatting. Wij op Curaçao zijn nu eenmaal gek op verkeersborden en wij hebben ze met kwiestige hand langs onze wegen geplant. Soms zo kwistig, dat wij ons wel eens afvragen of de verkeerspolitie ons nuchter verstand niet onderschat. Want de wilde en roekeloze rijders toomt men er toch niet mee in. Maar terwijl wij dit schrijven, bevinden wij ons in Perú. Wanneer wij weer op Corsow zijn teruggekeerd, verdwijnen die revolutionaire gedachten vanzelf.

Scussia

Wanneer men in Lima is moegelopen, kan men verschillende dingen doen. Men kan naar zijn hotel gaan. Men kan een bioscoop binnenlopen (er zijn er 60 tot 70). Maar men kan ook naar de schoenpoetser gaan en zich daar aan het ernstig ceremonieel van de scussia onderwerpen.

De Limanese schoenpoetser steken hierdoor bij al hun collega's in de gehele wereld af, dat zij voor hun klanten gezellige en intieme zithokjes hebben gebouwd, kleine aan drie zijden afgesloten en soms met leer beklede strandstoelen op een verhoging, zodanig dat men op zijn gemak en zonder zelf beloerd en bespied te worden het hele gebeuren op het trottoir kan bekijken. Men waant zich op de bok van een hoge huifkar, knus in zijn huisje en onder de veilige hoede van de scussia. Deze is zich er van bewust, dat het werk van zijn handen dagenlang zijn roem langs Lima's straten moet verkondigen. Want stof is er weinig in de stad en regenen doet het zo goed als nooit. Vandaar dat hij zijn nagels niet spaart om de laatste restjes niet uitgepoetste schoensmeer tussen de naden van uw schoenen uit te peuteren. Hij is een man, die zijn werk met zoveel toewijding en overgave doet, dat men wel eens de gedachte krijgt, dat het voor hem een heiligschennis moet zijn er geld voor te vragen. Hetgeen hij echter desondanks doet!

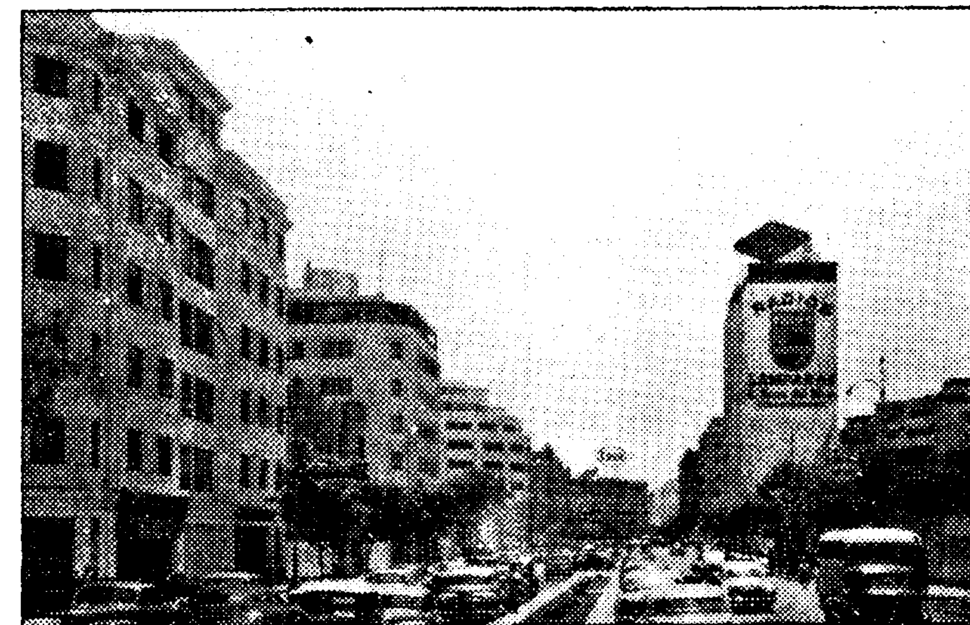

Zo vertoonde de hoofdstad van Peru zich vanuit de lucht. Wolken, niets dan wolken, die de stad gedurende de „winter" maandenlang toedekken.

Loteria

Natuurlijk beheerst ook de Loteria het straatbeeld. Hoe zou men het anders kunnen verwachten in een volbloed Zuidamerikaanse stad. Men kan geen stap zetten, of men krijgt een loterij-briefje onder zijn neus geduwd.

Geen auto staat er stil, or er schiet een knaap naar het portier met in zijn uitgestoken hand het papiertje, dat geluk kan brengen. Op iedere straathoek, bij ieder openbaar gebouw, overal waar de voorbijganger zijn vaart even moet intomen, staan ze, de boefjes, de oude mannen en de vrouwen, die het kind op haar rug dragen. Van straat tot straat lokt de één millioen soles en bezweren u de verkopers, dat ge deze keer het geluk op uw hand hebt.

Het Limanese verkeer: kriskras door elkaar, dringen om voor te komen en ongeduldig bij een stoplicht. Enfin, veel en veel ongedisciplineerder dan op Curaçao of Aruba!

En dit is Lima zeer vluchtig en zoals het zich op de eerste avond van ons eerste verblijf binnen haar muren aan ons heeft voorgedaan. In Lima wonen mensen, zelfs meer dan een millioen. Hoe zijn zij tot deze menigte aangegroeid? Waar kwamen zij vandaan? En wat zijn hun ambities? In Lima staan monumenten, kerken, musea. Wat vertellen zij de mens uit het atoomtijdperk over de eeuwen, die aan Peru voorbij gingen en het vormden tot wat het thans is?

Daarvoor moeten wij pelgrimeren naar de Zonnetempel van Pachacamac en al die plaatsen, waar de volkeren, die in vorige eeuwen dit prachtige land bewoonden, de getuigenissen van hun cultuur hebben nagelaten.

BOMMEN EN GRANATEN OP VERGUNNING

Stockholm. — Er zijn koopjes te halen in de Zweedse hoofdstad, tenminste wanneer u iets ziet in een partij, zij het wat ouderwetse, bommen en granaten. De Zweedse luchtmacht wil daar namelijk van af. De koopjes wegen ongeveer vijftig kilogrammen per stuk en er wordt gegarandeerd, dat ze behoorlijk uit elkaar kunnen springen. Maar er zijn wel enige voorwaarden nodig, alvorens u een collectie mee kunt nemen en u doet er goed aan u enkele vergunningen aan te schaffen bij verschillende ministeries.

Niet verbaasd

Amerika bevreesd voor achterstand

Washington. — De voorzitter van de commissie voor atoomkracht van het Amerikaanse Congres, Sterling Cole, heeft meegedeeld, dat hij „in het geheel niet verbaasd" is over de Russische bekendmaking dat er in Rusland een op atoomkracht werkend krachtstation in bedrijf is gesteld.

De bekendmaking, zo zeide Cole, legt nog eens de nadruk op de noodzaak om in de Verenigde Staten een nieuwe wet op de atoomkracht in te voeren, die particuliere bedrijven het recht geeft atoomkracht op te wekken voor industriële doeleinden. De Verenigde Staten zouden anders op dit terrein achter raken.

Cole deelde nog mede, dat de Amerikaanse regering werkt aan de oprichting van een atoomkrachtcentrale in de omgeving van Pittsburgh, die in 1957 zal zijn voltooid.

Money is the root of all evil

New York. — Vijf mannen met uitvoerige baarden, blote voeten en kennelijk in het bezit van een roeping stonden midden in een der drukste straten. Om hen heen worstelde een grote menigte om maar zo dicht mogelijk bij deze heren te komen en het verkeer raakte in een onontwarbare puzzle. Ze vragen namelijk aan iedereen, die het maar wilde aanpakken, een bankbiljet van een dollar plus een op papier gedrukte mededeling, die de begiftigden meestal een blok verder lazen: „Geld is de wortel van alle kwaad". En daarom gaven ze het maar weg aan lieden, die dit kwaad nog wel wilden aanpakken. De politie nam hen wegens ordeverstoring mee en het bleek, dat ze leden waren van een nieuwe secte.

Historische opgravingen in Italie

Na meer dan 2000 jaar komen op het ogenblik de beenderen van honderden Romeinse en Carthaagse soldaten te voorschijn, die gedood werden bij de slag van Cannae. Vanuit Bari in Italië, is een commissie van deskundigen vertrokken naar de oevers van de Ofanto-rivier, waar boeren die op hun land aan het ploegen waren de ontdekking meldden van honderden geraamtes.

In de slag van Cannae — een van de keerpunten in de geschiedenis der oudheid — hebben Carthaagse huurtroepen van Hannibal een bijna-beslissende slag toegebracht aan de Romeinen in 216 v. Chr. Slechts één op de acht Romeinen ontkwam aan de dood door de aanvallen van het Carthaagse paardenvolk. Ongeveer 70.000 Romeinen, onder wie consul Aemilius Paulus, sneuvelden in de slag. De andere consul, Terentius Varro, ontsnapte met 70 man te paard.

Rome leek ten ondergang gedoemd maar Hannibal veranderde van tactiek en trok op naar de rijke steden in het gebied van Napels. Hierdoor kregen de Romeinen een adempauze die ze benutten om hun verdediging weer op te bouwen en een guerilla te organiseren. Uiteindelijk landde consul Cornelius Scipio in Afrika om de oorlog over te brengen op Carthaagse grondgebied. In de slag bij Zama in 202 v. Chr. heeft hij Hannibal definitief verslagen.

Zeven weken in de Sovjet-Unie VI

Er is geen spoor van het communisme in Rusland te vinden

EEN RUSSISCH SCHIP HEEFT VIER KLASSEN

Bij mijn terugkeer van mijn eerste reis in Rusland in 1932 waren de meesten van hen, die me vroegen naar mijn ervaringen, vooral verbaasd te horen, dat in de Sovjet-Unie het communisme niet bestond. Velen echter hebben zich van het communisme een zeer verward beeld gevormd. Zij verkeren in de veronderstelling, dat de communistische leiders een samenleving voor ogen hebben, waarin de mensen gelukkiger zijn en waarin zij kunnen leven onder gelijke condities, iets dat wij, in onze kapitalistische landen niet kennen.

Ook daar grote tegenstellingen

Ook wil men zijn oren niet geloven als ik vertel, dat er in Sovjet-Rusland armen en rijken zijn; dat de een voor de levensmiddelenzaken in de rij moet staan, terwijl de ander zich in een restaurant uitvoerig te goed doet; dat er in de treinen twee klassen zijn en dat de schepen niet minder dan vier klassen tellen, waarbij de luxe hutten niet vergeten zijn. En dat de bedelaars zelfs vrij talrijk zijn, terwijl men ze in het Westen toch bijna niet meer ziet.

Hoewel ik doordrongen ben van de ijdelheid van vele grote woorden en algemene uitspraken, die zo dikwijls iedere zin missen, kan ik toch niet nalaten nadrukkelijk te verklaren, dat, hoe meer men het Sovjet-systeem bestudeert, hoe meer men getroffen wordt door het feit, dat dit systeem zo weinig democratisch is, zo weinig sociaal en zo zeer reactionnair. En omdat ik niet de indruk wil geven thans af te wijken van mijn gewoonte de objectiviteit geen geweld aan te doen, zal ik mijn best doen in het vervolg van mijn relaas de waarheid van deze bewering aan te tonen.

Nee, het communisme bestaat niet in de Sovjet-Unie en ik verklaar dit plechtig zonder de minste vrees te koesteren, dat deze bewering ook maar enigszins in strijd zou zijn met de waarheid. Slechts zij, die van al deze zaken goed op de hoogte zijn, zullen glimlachen om de naïeveteit, die ik aan de dag schijn te leggen door deze waarheid eerst thans te ontdekken.

Stalin zelf heeft op 22 Mei 1952 in deze kwestie het laatste woord gesproken: „Eerst als al deze noodzakelijke omstandigheden in hun geheel verwezenlijkt zullen zijn, zal men van de socialistische theorie „Loon naar werken, in plaats van loon naar capaciteiten", over kunnen gaan naar de communistische theorie: „Loon naar behoefte, in plaats van loon naar capaciteiten". Dat zal de volledige overgang zijn van een economie — de economie van het socialisme — naar een andere, superieure economie — de economie van het communisme".

De afkorting U.S.S.R. betekent: Unie van *Socialistische* Sovjet-Republieken, hetgeen bewijst dat naar de mening van de Russische leiders het Sovjet-regiem nog niet communistisch is, maar slechts socialistisch. En laten we ons dan haasten hieraan toe te voegen, dat de socialisten in het Westen zich dood generen omdat men aan het Sovjet-regiem de kwalificatie „socialistisch" geeft.

Wat is het communisme?

De communisten geloven en beweren dat dank zij de collectivisering van alle productiemiddelen, de productie en de productiviteit voortdurend zullen toenemen, met het gevolg dat het spoedig mogelijk zal zijn om de behoeften van iedereen te dekken. „Loon naar behoefte", ziedaar het doel waarnaar het regiem voorgeeft te streven en dat het hoopt te bereiken, dank zij een voortdurende daling der prijzen, en ook dank zij de gratis verstrekking van enkele van de meest belangrijke levensmiddelen: brood en vlees.

Het ideaal waar het regiem naar streeft steunt op een dubbele verzoening; die van de mens met de natuur en die van de mensheid met zich zelf. Heeft Malenkov in zijn rede van 5 October 1952 niet beloofd het land voor altijd te beschermen tegen de grillen van het klimaat? En heeft Stalin er niet op gewezen dat in de toekomstige communistische heilstaat de arbeid in plaats van een last een vreugde zal zijn?

De collectivisering van de productiemiddelen, die iedere verhouding tussen werkgever en werknemer uitschakelt, maakt de uitbuiting van de mens door de mens onmogelijk, een kwaal die communisten de kapitalistische landen verwijten. Terwijl de dictatuur van het proletariaat beslist geen dictatuur is, omdat het immers „ondenkbaar" is, dat de ene proletariër onderdrukt zou kunnen worden door de ander.

Deze redenering doet denken aan die van Jean-Jacques Rousseau: „Het algemeen verlangen is altijd goed en strekt altijd tot het algemeen welzijn." Die theorieën!

RAYMOND SCHEYVEN

De Russische boer produceert niet meer dan hij in zijn eigen belang acht, zo heeft de Sovjetminister voor Landbouw, Krouchtchev, verklaard. De opbrengst van de oogst wordt nauwkeurig gecontroleerd.

TITO bereid tot vérstrekkende concessies inzake Triëst

Joegoslavische angst voor nieuwe eisen van de Italiaanse regering

(Van onze correspondent)

ATHENE, Juni.

Ondanks tegengestelde berichten blijkt het Britse Foreign Office op de vooravond van Tito's bezoek aan Athene, gelijktijdig in de hoofdsteden van Griekenland en Turkije stappen te hebben ondernomen met het verzoek niet al te veel haast te maken met het aankondigen van de omzetting van het Balkanpact in een militair bondgenootschap tussen Griekenland, Turkije en Joegoslavië. Bovendien werd verzocht om af te zien van al te spectaculaire manifestaties bij deze gelegenheid, ten einde te voorkomen, dat Italië verbolgen zou worden, hetgeen de regeling van het geschil-Triëst nadelig zou kunnen beïnvloeden. Eveneens is gebleken, dat het Britse ministerie deze stappen heeft ondernomen in nauw overleg met het State Department.

Balkanprotocol wordt eind Juli getekend

Als gevolg van deze vriendschappelijke waarschuwing van de Britse regering is de vergadering van de ministers van Buitenlandse Zaken der drie Balkanstaten die te Belgrado zou worden gehouden, drie weken uitgesteld. Intussen zet het Foreign Office haar pogingen voort om eerst de Joegoslavische en daarna ook de Italiaanse regering een herzien Engels-Amerikaans plan te doen aanvaarden voor rechtstreekse overeenstemming tussen Rome en Belgrado.

Mocht dit niet gelukken, dan zou men het plan hebben om een conferentie te beleggen tussen afgevaardigden van de Verenigde Staten, Groot Brittannië, Frankrijk en de beide belanghebbende mogendheden, Italië en Joegoslavië. President Eisenhower en John Foster Dulles hebben zich in gelijke zin uitgelaten tegenover de Turkse premier, dr. Adman Menderes, toen deze een officieel bezoek bracht aan Washington.

De Grieks-Joegoslavische besprekingen te Athene zijn overigens gevoerd in een bijzonder hartelijke sfeer. Het communiqué, dat aan het eind van deze besprekingen werd uitgegeven, vermeldde slechts een aantal beslissingen die reeds eerder genomen waren en die al bekend zijn sedert het bezoek van maarschalk Tito aan Ankara. Het enige nieuwe element was, dat Tito tegenover de Griekse regering een uiteenzetting heeft gegeven over de betrekkingen van Joegoslavië met de Westelijke mogendheden en meer in het bijzonder met de Verenigde Staten, Groot-Brittannië en Frankrijk. De maarschalk heeft uiteengezet, waarom Joegoslavië geen haast heeft gemaakt om zich aan te sluiten bij de NATO. Joegoslavië zal evenwel graag lid worden van de Europese Gemeenschap en deelnemen aan een collectief verdedigingsstelsel.

Voor wat betreft de betrekkingen tussen zijn land en Italië, heeft maarschalk Tito aan premier Papagos verklaard, dat Joegoslavië zo ver mogelijk wil gaan met het doen van concessies teneinde de geschillen met Italië tot een oplossing te brengen. Joegoslavië is bereid Triëst aan Italië af te staan op voorwaarde dat er een andere haven, onmiddellijk in de omgeving van Triëst zal worden aangelegd vóór en op kosten van Joegoslavië. Tito heeft uiteengezet, dat de Italiaanse eisen vaag en onduidelijk waren hetgeen hem de oprechtheid deed betwijfelen van de Italiaanse bereidheid om werkelijk tot een definitieve overeenkomst tussen de beide staten te komen. Joegoslavië wantrouwt Italië en verdenkt het ervan zelfs na een eventuele overeenstemming inzake Triëst nog andere eisen te zullen stellen, zoals opgemaakt kon worden — aldus Tito — uit recente verklaringen van de Italiaanse premier Scelba, waarin werd aangedrongen op het afstaan van geheel Istrië en van bepaalde Dalmatische eilanden. Dergelijke omstandigheden staan een overeenkomst met Italië in de weg.

Maar — aldus stelde maarschalk Tito — ik ben het eens met premier Papagos dat de kwestie-Triëst onafhankelijk is van het Balkanpact en de omzetting daarvan in een militair bondgenootschap. Tijdens zijn uiteenzetting verklaarde Tito nog een voorstander te zijn van de Duitse herbewapening in het kader van een Europees leger.

De omzetting van het Balkanpact van Ankara in een militair bondgenootschap zal geschieden in de vorm van een aanvullend protocol dat een aantal militaire clausules zal bevatten. Het Balkanpact zal als fundamentele basis blijven bestaan.

De Turkse ambassadeur in Athene is regelmatig op de hoogte gehouden van de besprekingen en heeft officieel deelgenomen aan het onderhoud tussen de Griekse en Joegoslavische ministers van Buitenlandse Zaken. Op terugreis uit Amerika heeft de Turkse premier Menderes, evenals tijdens de heenreis, te Athene besprekingen gevoerd met zijn Griekse ambtgenoot, maarschalk Papagos. Alles is nu gereed, zodat tegen het einde van Juli te Belgrado het aanvullend protocol op het Balkanpact kan worden ondertekend.

Die lieve Susan Hayward

Burkbank (V.S.) — Het houdt niet op met de Amerikaanse geschiedenis vandaag. Maar deze affaire is ons eigenlijk een beetje beneden onze stand, want over het algemeen gaan we de voorraad echtscheidingsaffaires van filmartisten met een schouderophalen voorbij. Maar wanneer u de filmjuffrouw Susan Hayword soms ooit eens bewonderd mocht hebben en haar echtgenoot-acteur Jesse Barker, wéét dan hoe deze glanzende verschijning en de flinke vent er in werkelijkheid uitzien. De echtgenoten hadden ruzie, Jesse meende niet flinker te kunnen optreden dan zijn Suzanne echt in het bad te gooien en smeet haar daarom in hun privé-bad. Niets aardig van Jesse, maar Susan wist er enkele weken later ook wat op. Zij nam een brandende sigaret en drukte die uit.... op het oog van haar echtgenoot. Gezellige onderwereldgrapjes, vindt u niet? En nu staan ze voor de echtscheidingsfabriek hun beschaving te demonstreren. Daar moet u bepaald eens aan denken wanneer u Susan weer eens met haar liefste glimlach over het filmdoek ziet dartelen.

Vijftig jaar geleden begon de missie op Portorico

I

Het schijnt, dat de Provinciale Overste van de Nederlandse Paters Dominicanen vijftig jaar geleden beschikte over een overvloed van paters. Hij zocht althans uit eigen beweging naar uitbreiding van arbeidsveld voor zijn paters. Hij trad in onderhandeling met de Bisschop van Port of Spain, Trinidad, maar daar vlotte het niet al te best. De HoogEerw. Pater Ludovicus Theissling, Provinciale Overste, schreef daarom op 23 Augustus 1903 aan de H.E. Pater Vicaris Antoninus Frie, zijn plaatsvervanger op Curaçao: „Zou u soms met de Bisschop van Portorico geen onderhandelingen kunnen aanknopen, of Santo Domingo, maar zonder vaste toezeggingen te doen, alleen maar informaties inwinnen."

De ijverige Pater Frie, hier bij de ouderen vooral bekend als de stichter van het jongensweeshuis van Santa Rosa, liet er geen gras over groeien en schreef onmiddellijk aan de Bisschoppen van San Juan en Santo Domingo. De Bisschop van San Juan antwoordde spoedig en was blijkbaar zeer verheugd met de kans op uitbreiding van zijn clergé; die van Santo Domingo antwoordde eenvoudig niet. De 13e October 1903 bereikte de brief van Portorico Pater Vicaris Frie. De Bisschop van Portorico, Mgr Blanck, liet weten, dat hij zeer blij was met het vooruitzicht, dat de Nederlandse Dominicanen bereid waren assistentie te komen verlenen in zijn diocees, dat nog veel goede priesters te kort kwam. Pater Frie zond een telegram naar Nederland om Pater Provinciaal op de hoogte te houden. Dit telegram kwam juist aan toen de Raad van de paters van de Nederlandse Provincie bijeen was om te beslissen over het al of niet aannemen van de Missie te Trinidad. Toen nu bleek, dat het aanbod van Portorico veel gunstiger was dan dat van Trinidad, besloot men een nieuwe Missie aan te nemen op Portorico. Pater Provinciaal antwoordde blijkbaar onmiddellijk per telegram, want de 18e October, dus vijf dagen na het ontvangen van de brief uit Portorico, ging pater M. G. Vuylsteke (de latere bisschop) al met de „Philadelphia" voor veertien dagen naar Portorico om te confereren met Mgr Blanck. Op 8 November kwam pater Vuylsteke terug, zeer tevreden over de keurige ontvangst op Portorico en met de verzekering van Mgr Blanck, dat hun financieel bestaan geen moeilijkheden met zich mee zou brengen.

Toen van weerszijden alles nauwkeurig geregeld was, vertrokken op 16 Juli 1904 drie paters van de Curaçaose Missie naar Portorico. 's Avonds om negen uur moesten zij aan boord van de „Montevideo" zijn en pas de volgende morgen verliet het schip de haven van Curaçao. Het waren Pater Michael Gregorius Vuylsteke, Pater Joachim Selbach en Pater Marinus Luyckx.

Pater Vuylsteke was reeds vanaf 1896 in onze Missie werkzaam, o.a. op Aruba, St Maarten en Pietermaai; pater Selbach kwam op Curaçao aan op 1 Juni 1901 en was hier werkzaam te Santa Maria en aan de St Annakerk op Otrabanda, terwijl pater Luyckx de 15e October 1899 op Curaçao aankwam, waar hij eerst Professor was aan het Groot Seminarie te Scherpenheuvel, daarna voor korte tijd secretaris van Mgr Van Baars, kapelaan te Santa Rosa, Santa Maria en Pietermaai en ten slotte pastoor te Rincon op Bonaire.

Geen van deze drie pioniers zou voorgoed aan de Portorikeinse Missie verbonden blijven. Pater Vuylsteke kwam in 1910 op Curaçao terug als Apostolisch Vicaris van de Nederlandse Antillen, Pater Luyckx kwam eveneens op Curaçao terug, waar hij Vicaris Provinciaal werd (Overste van de Paters) en Pater Selbach werd in 1924 overgeplaatst naar de Missie van Trinidad, waar ook een tijd lang enkele Nederlandse Dominicanen gewerkt hebben.

M. B. Latour O. P.

Een dollar-baard

Parijs. — Edwin Christenson was zó nijdig geworden, toen hij door een straatwisselaar in Parijs bedrogen was, dat hij twee maanden in een soort afzondering ging leven, in die tijd een baard fokte en toen terugkeerde in dezelfde straat, waar hij bij de dollarneus genomen was. En laat dezelfde wisselaar die de „baard" niet herkende, weer op hem afkomen. Maar ook de door Edwin gewaarschuwde politie die een der, in de Franse hoofdstad overvloedig aanwezig Marokkanen in de omvangrijke kuif pikte en Jacob Atlit uit Tunis of daaromtrent gaat enkele maanden — juist in het drukke toeristenseizoen — achter de tralies. Edwin Christensen kan zijn baard weer laten afknippen — maar wat een begin en dat allemaal voor zestien dollar.

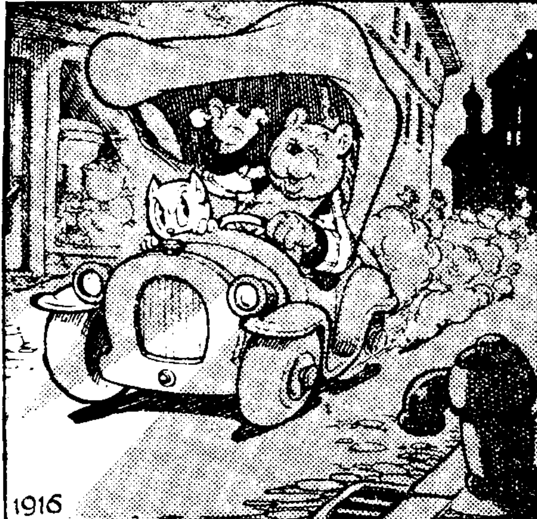
Verrassende vondst

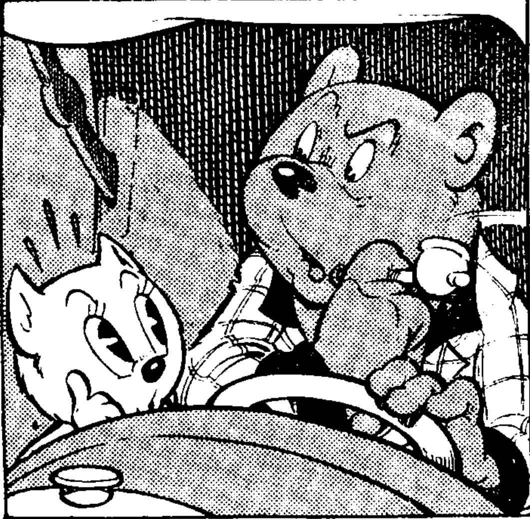
Melbourne. — Moeder vond, dat haar twee kinderen erg zoet aan het spelen waren in het tuintje. Ze ging eens kijken en het bleek, dat de kleintjes een pot hadden opgegraven, waarin maar liefst 640 pond sterling aan bankbiljetten zat. Toen groef men verder en het loonde de moeite: nadat het achtertuintje was omgespit, had men 33.593 Austr. ponden te pakken, hetgeen ongeveer fl. 140.000.— is. De herkomst? Gestolen uit een legerauto, die de soldij naar een legerafde-

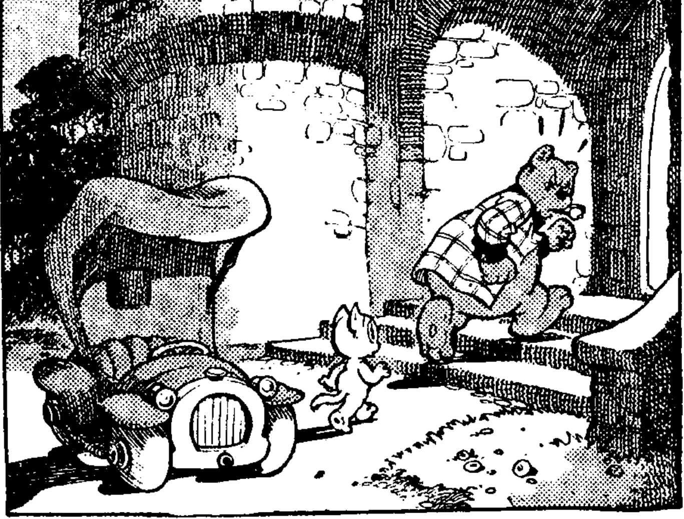
Omelette voor 2000 man

New York. — Men besloot maar een ommelette te bakken. En omdat men in Amerika was bakte men meteen maar de grootste, die maar mogelijk was. Niet minder dan 2100 eieren werden in een braadpan van ongeveer twaalf meter middellijn gebroken en vijf koks bakten daarna in tien minuten de ommelette. De braadpan werkte op infra-rode stralen en was opgesteld in een park. Tweeduizend personen namen aan de maaltijd deel.

Tom Poes en het kunsthars-hart 1816

1916. — Heer Bommel startte de Oude Schicht en reed onder opgewekt gepraat in de riching van Bommelstein. De maan scheen helder en de kikkers kwaakten vrolijk in de sloot langs de weg. Het was een mooie avond en het was duidelijk, dat heer Ollie vreugde in zijn leven schepte.

„Alleen is maar alleen!" sprak hij. „Het is niets gedaan, als je begrijpt, wat ik bedoel! Als heer zijnde heeft men soms behoefte aan een goed gesprek met hoogstaande lieden van zijn eigen stand. Dat verrijkt de geest zo. Ja, sinds ik lid van de kleine Club ben, begrijp ik pas wat ik pas wat ik al die tijd gemist heb! Het is werkelijk een aardige club, jonge vriend! Heel hoogstaande lieden, en zo ongedwongen!"

„Hm!" zei Tom Poes. Hij dacht aan de politie, die de nieuwsgierigen voor de ingang had weggejaagd en schudde het hoofd.

„Ze deugen niet!" riep heer Ollie verrast uit. „Wie deugt er niet en waarom niet? Wat is dat nu weer voor iets nieuws? Wat bedoel je eigenlijk? Moet je dan altijd nare opmerkingen maken? Moet je dan altijd mijn genoegen bederven? Heb je ooit zulke oppassende aardige heren gezien als de leden van de Kleine Club?"

„En toch deugen ze niet!" zei Tom Poes, koppig. „Ze denken alleen maar aan zichzelf en ze hebben ge gevoel! Ik mag ze niet!"

Heer Bommel remde krachtig en bracht zodoende zijn voertuig voor de ingang van slot Bommelstein tot stilsand. Daarop stapte hij boos uit en liep naar binnen, gevolgd door Tom Poes......

DE VERLEGEN VRIJGEZEL

door

P.G. Wodehouse

41)

Nu zag George boven de enkels een strook japon, en die deinde zachtjes op en neer en heen en weer, alsof er boven het kledingstuk iets bewoog, dat zijn beweging golvend tot de zoom voortplantte. Het was niet goed mogelijk, dat de indringster zich voldoende ver van het ledikant verwijderde, om George te kunnen zien, maar George meende het zekere voor het onzekere te moeten nemen en kromp weg tot tegen de muur. De strijd met de nieszenuwen werd daar nog zwaarder. George deed zijn ogen dicht en beet zijn kiezen op elkaar, om neus- en keelholte met volle aandacht en volle kracht te kunnen bedwingen. Zou het nog lang duren? Wat moest hij doen? Kon hij het wagen, van zijn aanwezigheid blijk te geven — waartoe hij het volste recht had? Wat moest hij kiezen: een schreeuwpartij te veroorzaken, die ófwel politie boven bracht ófwel hem belachelijk maakte.... of, weggedoken in die hoek onder zijn bed, sterven aan stof en keelkriewеling?

„Ja?" sprak plotseling een stem. En George's hoofd voerde een krampachtige ruk uit, die het in aanraking bracht met de spiraalmatras.

Zodra hij zijn denkvermogen had herwonnen, begreep hij, waarom de stem „Ja" had gezegd. Dat woordje gaf antwoord op een bits en gebiedend klopje op de deur, teweeggebracht door een hard intrument, dat klonk als de wapenstok van een politieagent. En aanstonds op die klop volgden bitse en gebiedende woorden:

„Doe open!"

De eigenares der enkels was blijkbaar een meisje vol moed en tegenwoordigheid van geest.

„Nee," zei ze. „Ik sta mijn haar te doen."

„Wie bent u?"

„Wie bent ú?"

„Dat gaat u niet aan!"

„Dan gaat 't u ook niet aan, wie **ik** ben!"

Hierna was er pauze. George vond, als onpartijdig beoordelaar, dat de enkels in het vragen- en antwoordenspel het beste figuur hadden geslagen.

De mannelijke solist vatte de koe van een andere kant bij de horens.

„Wat voert u daar uit?" vroeg hij.

„Dat zeg ik toch? Ik sta mijn haar te doen."

Opnieuw kwam er stilte. En toen kwam er een derde persoon deelnemen aan het vurige debat.

„Wat is dat hier?" zei de laatstgekomene snauwerig.

George herkende de stem van zijn oude vriend Fletcher. Die stem wachtte niet op een antwoord van de politieagent, maar sprak door.

„Garroway!" zei James Fletcher, met ergernis en strengheid „Wat moet jij hier? Wat heb je voor die dame haar deur te hangen? Mooie boel met de politie tegenwoordig," vervolgde hij driftig. „Ik begin me af te vragen, wat een New-Yorkse agent eigenlijk te doen heeft. Zijn leven schijnt een eindeloze aaneenschakeling van vrije avonden te zijn, die hij gebruikt om dames na te lopen en te vervelen. En daar betalen wij onze belasting voor! Weet je, dat die dame mijn verloofde is en dat ze haar haar staat op te maken om met me in een restaurant te gaan eten?"

Gelijk steeds haalde agent Garroway bakzeil tegenover onmiskenbare intellectuele superioriteit.

„'t Spijt me verschrikkelijk, meneer Fletcher...."

„O, dus zoveel fatsoen héb je toch nog! Wat kom je hier eigenlijk doen?"

„Er is beneden een beetje deining geweest, meneer, op 't terras van de Rooie Kip, en toen is meneer Finch me te lijf gegaan. Ik ben hem achterna geklommen, langs de brandladder...."

„Meneer Finch? Je bazelt, Garroway. Meneer Finch is op zijn huwelijksreis. Hij is zo vriendelijk geweest, voor de tijd van zijn afwezigheid zijn woning af te staan aan deze dame."

„Maar, meneer Fletcher, ik heb hem zoëven nog gesproken! We hebben aan één tafeltje gezeten!"

„Man, waar haal je de onzin vandaan!"

De enkels en de strook japon waren nu van George's horizon verdwenen en hij hoorde de deur opengaan.

„Wat moet die man hebben, Jimmy?"

Een dokter, geloof ik," zei James Fletcher. „Hij beweert, dat hij George Finch gezien heeft zoëven."

„Dat kan toch niet? George zit hier ik-weet-niet-hoever vandaan."

„Dat heb ik hem al gezegd. Ben je klaar, lieveling? Kom dan maar gauw, dan krijgen we eindelijk eens eten. Weet je wat jij nodig hebt, Garroway? Een hap broomkali en een slok seltzerwater. Kom mee naar mijn kamer, dan zal ik wat voor je klaarmaken. En als je dat ingenomen hebt, zou ik je aanraden, kalm op de sofa te gaan liggen en wat rust te nemen. Je zult je hersens te veel ingespannen hebben met dat gedicht van jou. Wie heeft je dat blauwe oog geslagen?"

„Ik wou dat ik 't wist," zei agent Garroway somber. „Ik heb dat kwetsuur opgedaan tijdens die opschudding in de Rooie Kip. Ik had op dat moment een tafellaken over mijn hoofd, en daarom was ik niet in staat, de identiteit van de aanvaller vast te stellen. Als me dat nog gelukt en ik krijg hem te pakken, zal ik hem een oplawaai geven, dat zijn kleinkinderen hun tanden d'r nog van rammelen."

„Een tafellaken over je hoofd?"

„Ja, meneer Fletcher. En terwijl ik mezelf poogde los te wikkelen uit de vouwen, heeft iemand me een mep tegen mijn oog gegeven met een koffiepot."

„Hoe weet je, dat het een koffiepot was?"

„Ik zag hem naast me liggen, toen ik boven water kwam."

„Zo zo. Nu," zei James Fletcher, resumerend, „ik hoop, dat dit een lesje voor je zal zijn, om je verwijderd te houden uit zulke gelegenheden als de Rode Kip. Je mag nog blij zijn, dat je er zo goed bent afgekomen. Enfin, ga maar eens mee, Garroway, dan zullen we zien, wat we voor je doen kunnen."

x x x

George bleef, waar hij was. Had hij een beter gaatje geweten, om in te kruipen, hij had er gebruik van gemaakt; maar hij wist er geen. Geen mens ter wereld kon minder neiging voelen om voor te wenden, dat het prettig liggen was onder dat ledikant; dan hij; er prikkelde stof in zijn neus en er kietelden veertjes aan zijn neus, en er speelde tocht om zijn linkeroor; maar waar kon hij in de gegeven omstandigheden naar toe?

Een man, die de kunst van vliegen niet verstond, kon zich slechts op twee manieren van dat dak verwijderen: hij kon langs de brandladder naar beneden klimmen, en liep dan waarschijnlijk regelrecht in de armen der wet; of hij kon trachten de trap af te sluipen, en dan liep hij denkelijk tegen de wraakzuchtige Garroway aan. Weliswaar had James Fletcher de agent aangeraden, na het genot van broom en seltzerwater op de sofa te gaan liggen, maar wie kon weten, of de man die raad zou opvolgen! Wie weet stond hij nu op de trap te schilderen; en herdacht George des mans lichaamsbouw, en herinnerde hij zich de bitterheid, waarmee hij gesproken had over zijn voormalige tegenpartij, dan kwam hij tot de conclusie, dat hij zulk een risico niet nemen mocht. Talrijk waren de tekortkomingen van zijn nestje onder het bed; een uitgelezen plekje om er een vrolijke avond door te brengen kon hij het niet noemen; maar voor iemand, die er aan toe was als hij, leek het geen kwade verblijfplaats. Hij groef zich dus in en probeerde zich de tijd te korten met denken.

Hij dacht aan vele dingen. Hij dacht aan zijn jeugd in West-Meadow, aan zijn vrijgezellenbestaan te New York. Hij dacht aan Molly en aan zijn grote liefde voor haar; aan mevrouw Waddington en aan de smet, die zij vormde op het weefsel van het heelal; aan James Fletcher en het luchtige gemak, waarmee hij met politieagenten omsprong. Hij dacht aan agent Garroway en diens wapenstok; aan Guiseppe en diens koffiepot; aan de eerwaarde heer Voules en diens witte sokken. Hij dacht zelfs aan Henry Herbert Waddington.

Nu zal iedereen moeten toegeven, dat een mens al heel erg verlegen moet zitten om geestesvoedsel, wil hij Henry H. Waddington aangrijpen als voorwerp van gepeins. Men zou hem in zo'n geval terecht kunnen berichten van een noodsprong. Misschien voelde Fortuna dit aan — zij was althans zo vriendelijk, George iets anders te verstrekken om er zijn geest mee bezig te houden. Terwijl de jongeman zijn gedachten zowat om Henry Waddington liet dwalen, zelf niet begrijpend, hoe hij zo had kunnen worden, drongen er plotseling naderende voetstappen tot hem door.

Hij kronkelde zichzelf ineen tot een bal, en zijn oren stonden re,cht overeind gelijk die van een hazenwind. Ja hoor, voetstappen. En wat nog erger was, ze schenen regelrecht op het slaapprieel af te komen.

Hij kronkelde zichzelf ineen tot een bal, en zijn oren stonden recht overeind gelijk die van een hazenwind. Ja hoor, voetstappen. En wat nog erger was, ze schenen regelrecht op het slaapprieel af te komen.

Er vloeide een golf van zelfbeklag door George Finch heen. Waaraan had hij het verdiend, dat hij zo mishandeld werd? Hij vroeg zo weinig van het leven — niets dan permissie, kalm onder een bed te blijven liggen en donsjes in te ademen; en wat kreeg hij? Niets dan hinder, de éne stoornis op de andere. Niets dan schoenen, schoenen en nog eens schoenen, gaande heen en gaande weer, gelijk de dichter het zo schoon heeft gezegd. Van het ogenblik af, dat hij in zijn huidige schuilplaats was beland, scheen de wereld één grauwe verschrikking van voetstappen te zijn geworden. Het was niet leuk meer, en het was niet rechtvaardig.

De ene verzachtende omstandigheid, die voor de huidige voetstappen kon worden aangevoerd, was deze: zij klonken te licht, om afkomstig te zijn van een New Yorkse agent van politie. Zij waren nu genaderd tot vlak aan zijn deur. Ja zelfs, zij schenen gestuit te worden aan deze zijde van de deur, dus binnen de kamer.

Hij bedroog zich in deze veronderstelling niet. De schakelaar klikte. Licht besprong hem alsof het een levend wezen was. En toen hij zijn ogen opende, werd hun uitzicht onderschept door een tweetal enkels, gehuld in kousen van doorschijnende zijde.

De deur ging dicht. En [illegible] Waddington, op dat moment [illegible] top van de brandladder arriveerd, [illegible] gon een ren over het dak, bracht haar oor tegen het sleutelgat en [illegible] met aandacht. Nu begon er ten minste een beetje schot in te komen, [illegible] mevrouw Waddington.

De allereerste gewaarwording, die in George Finch opkwam, toen hij [illegible] te gluren naar deze laatste bez[illegible], was een zekere wrevel tegen h[illegible] gebrek aan fantasie van vrouwe Fortuna. Zij gebruikte dezelfde methode, om hem te treiteren, als een kort poosje te voren. Dat vond hij een kinderachtige manier van doen; vrouwe Fortuna mocht weleens wat meer vindingrijkheid betonen. Voor één keer was die enkelkwestie misschien een aardig idee geweest; nu er zo veel mee werd gewerkt, ging het vervelen.

Toen volgde een gevoel van verlichting op de verontwaardiging. Uit de opmerkingen, door James Fletcher ten beste gegeven in zijn onderhoud met de politieagent, was duidelijk gebleken, dat de eigenares der enkels zijn oude vriendin May Stubbs uit West-Meadow, Texas, was geweest. Dus nu George weer enkels zag, veronderstelde hij natuurlijkerwijze, dat zij als te voren vastzaten aan die juffrouw Stubbs, en dat zij was teruggekomen om iets te halen — haar poederdoosje bijvoorbeeld, of haar lippenstift — dat zij in de opwinding van de jongste woordenstrijd vergeten had mee te nemen.

(Wordt vervolgd)

...vervolg: AMS...

(Vervolg van pag. 1)

in de toenmalige Statenzaal en naar de dag toen de A.M.S. werd geopend

Spr. dacht met vreugde terug aan die drie blijde jaren, die hij op de AMS heeft doorgebracht. Namens de oud-leerlingen van de AMS sprak hij enige woorden tot de geslaagden en ouders. Spr. vertelde hoe die 17 leerlingen begonnen met de nieuwe school, 2 meisjes en 15 jongens. Doordat de school in het klein werd opgezet, was de opinie van het publiek in het algemeen over deze pas geopend school nogal sceptisch. Men dacht aan een fiasco. Het liep anders uit, want reeds het tweede jaar trok het Peter Stuyvesant College meer leerlingen, waaronder ook meer meisjes.

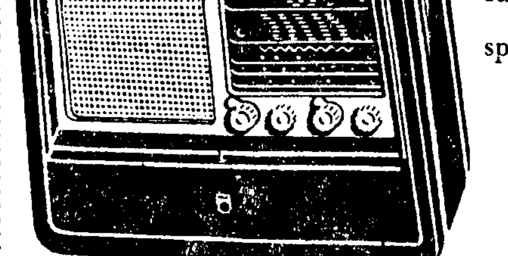
Spr. kon zich nog de tijd herinneren, dat er in verband met de oorlog geen boeken genoeg op school waren, hoe twee of drie leerlingen uit één boek moesten leren. Dank zij echter het doorzettingsvermogen van leraren en directeur Meijer hebben de leerlingen toch de eindstreep gehaald.

De meeste leraren zijn nu niet meer hier, nieuwe leraren zijn gekomen in hun plaats, maar de heer Meijer staat nog steeds aan het roer op de AMS en heeft de energie, waar hij bekend voor staat, nog behouden. Spr. sprak de hoop uit, dat de heer Meyer nog vele jaren aan het stuur mag staan. Spr. zeide zeer verheugd te zijn, dat de AMS, die eerst in een klein lokaaltje was begonnen, nu een ruim en modern ingericht gebouw heeft gekregen, doelend op de nieuwe school op de Schottegatweg. Spr. feliciteerde de geslaagden met het behaalde succes en hij sprak de hoop uit, dat zij in de komende jaren steeds meer succes boeken.

De heer Capriles eindigde zijn toespraak met directie Meijer van harte geluk te wensen, èn met het tweede examenlustrum èn met de ingebruikneming van het nieuwe gebouw, dat, zoals bekend, begin September zal geschieden. Hij sprak de hoop uit, dat het Peter Stuyvesant College nog vele jaren zal bloeien en groeien tot heil van onze gemeenschap.

Een hartelijk applaus beloonde de heer Fred Capriles voor deze woorden. Directeur Meijer gaf vervolgens het sein tot het ontruimen van de dansvloer en de band kon haar plaats op het toneeltje innemen. Weldra waren de benen van de grond. Geopend moest natuurlijk worden metde polonaise, die een lange sliert van paartjes over de tuin van Chobolobo trok. Conjunto Cristal bewees weer eens een van de beste bands van Curaçao te zijn. „The Chobolobians" met hun variërend repertoire, kan niet vergeten worden.

Mogen wij ook de geslaagden van de AMS, wier namen wij Maandag jl. publiceerden, van harte gelukwensen **met het behaalde succes.**

Rifwater in beroering

Felle Robbenkamp op de korte banen

Willemstad. — Gisteren was het water in het Rifbad weer danig in beroering toen de jeugd-zwemmers van „De Robben" elkaar weer bevochten op de 50- en 100 meter school- en vrije slag.

Er waren veel nieuwe gezichten te zien, waaruit blijkt, dat de toeloop van nieuwe leden nog steeds gaande is, wat natuurlijk een verheugend feit is, vooral met het oog op het a.s. jubileum van de 5-jarige Robben.

Wellicht door de repetities op de scholen waren er echter ook absenten, maar dit mocht toch niet wegnemen, dat de deelname bevredigend was te noemen, ook al moeten soms de genoegens voor de plichten wijken.

Jeugd maakt goede tijden

De tijden waren over het algemeen genomen beter te noemen dan die bij de onderlinge wedstrijden van April, alhoewel van sommige adspiranten meer verwachtingen gekoesterd werden na weer 3 maanden training.

Er is echter vooruitgang te bespeuren en dit is op zichzelf al een grote voldoening voor de trainer en zijn assistenten.

Het programma, dat eigenlijk uit 16 nummers bestond, maar waarvan de laatste 2 nummers gecombineerd werden, werd vlot afgewerkt, zodat na afloop de volgende resultaten bekend gemaakt konden worden:

50 m schoolslag jongens 10 en 11 jaar.

1. J. Hiemstra	0.57.0
2. N. Wijbrandes	0.57.4
3. E. Alderlieste	0.59.8

50 m schoolslag meisjes 10 en 11 jaar.

1. E. Wortman	1.05.6
2. G. Kistemaker	1.12.2

50 m schoolslag jongens 12 en 13 jaar.

1. W. Smit	0.47.8
2. R. 't Hart	0.49.0
3. J. Ariens	0.51.0

50 m schoolslag meisjes 12 en 13 jaar.

1. G. de Groot	0.50,0
2. E. Spelt	0.53,0
3. H. Muusze	4.54.3

50 m schoolslag jongens 14 j. en ouder.

1. H. Verbrugge	0.44,2
2. A. Wortman	0.46.4
3. J. Hermans	0.51,6

50 m schoolslag meisjes 14 j. en ouder.

1. C. de Bakker	0.51,2
2. J. Verbrugge	0.51,8
3. B. de Kruyf	1.01,0

50 m vrije slag jongens 12 en 13 jaar.

1. R. 't Hart	0.38.8
2. W. Smit	0.38.9
3. P. Huisman	0.40,0

50 m vrije slag meisjes 12 en 13 jaar.

1. G. de Groot	0.40,0
2. E. Spelt	0.40,4
3. L. Visser	0.41,0

100 m vrije slag jongens 14 j. en ouder.

1. H. Verbrugge	1.16,3
2. K. Weeber	1.31,0
3. A. Wortman	1.35,2

100 m vrije slag meisjes 14 j. en ouder.

1. S. Grob	1.25,0
2. J. Verbrugge	1.38.0
3. G. de Bakker	1.40,8

4 x 50 m vrije slag estafette jongens 10 en 11 jaar.
Een ploeg, bestaande uit:
J. van Romondt, R. van Romondt, E. Alderlieste en B. 't Hart in 3.35,6.

4 x 50 m vrije slag estafette meisjes 10 en 11 jaar.
Vervallen.

4 x 50 m vrije slag estafette jongens 12 en 13 jaar.
Ploeg 1: E. Exel, W. Smit, R. 't Hart en B. Smit in 2.41,2.
Ploeg 2: F. van Romondt, M.A. Ellis, L. de Bakker en J. Ariens in 3.06.5.

4 x 50 m vrije slag estafette meisjes 12 en 13 jaar.
Een ploeg, bestaande uit de volgende meisjes:
D. de Kruyf, L. Visser, E Spelt en G. de Groot in 2.50,0.

3 x 50 m wisselslag estafette voor meisjes en jongens van 14 jaar en ouder.
Meisjesploeg, bestaande uit:
L. de Kruyf, J. Verbrugge en S. Grob in 2.23.3.
Jongensploeg, bestaande uit:
A. Wortman, T. Lemmens en H. Verbrugge in 2.17.2.

Van de Curacaose sportvelden

Asiento jrs winnen

Suffisantdorp. — Gisteravond hebben de jongeren van Asiento in het sportstadium te Suffisantdorp, de ouderen laten zien dat zij ook de kunst van het voetballen verstaan. (In tegenstelling met het j.l. Zondag vertoonde spel van de Asiento senioren..)

Asiento jrs. versloeg Centro Dominguito met niet minder dan 5—2 in een leuk gespeelde match. Het was jammer dat er zo weinig toeschouwers waren, want hier was nu de jeugd aan het werk; de jeugd die met een enthousiasme speelde, welke een voorbeeld kan zijn voor vele „ouderen".

Julianadorp met kermesse

Julianadorp. — Het „dorp" dat meer op een „stad" begint te lijken zal dit weekeinde in het teken staan van een grote tennis evenement, n.l. de „gemengd dubbel tournement met handicap" georganiseerd door de tennis afdeling van de Sportclub Asiento.

Na het sportieve contact, dat tussen de vele tennisers werd gelegd op de succesvolle Pinkster Olympiade, was het te verwachten dat er een „herhaling" zou volgen. Men heeft er nu schijnbaar de „smaak" van te pakken....

In de wedstrijden op Julianadorp zal elke speler of speelster een zekere handicap worden toebedeeld, waardoor hij of zij een bepaalde aantal slagen mag hebben. Er is een aparte telling toegepast, die alle spelers gelijke kansen biedt. Na de wedstrijden en prijsuitreiking zal het bekende ensemble, bestaande uit de heren Henk Drok, Willy v.d. Heydt, Jo Lange, Joop Meerburg voor de dansmuziek zorgen, zodat de danslustige tennissers op het geimproviseerde terras van het clubhuis ook kunnen genieten van „Kermis bij de Snijders" enz. Om 1.00 uur n.m. zal de nassi goreng worden geserveerd.

Het belooft een aardig tennis-festijn te worden.

Schermen

Willemstad. — Morgenavond worden op de Curaçaose Sport Club op Scharloo schermwedstrijden gehouden. C.S.C. komt uit tegen Musketiers met floret. Daarna worden er twee dameswedstrijden „verschermd" tussen C.S.C. en Asiento 1 en 2. Om acht uur.

Basketball wedstrijden uitgesteld

Willemstad. — De basketballwedstrijden, welke hedenavond zouden plaatsvinden in het Bargebad, zijn uitgesteld in verband met noodzakelijk reparaties aan de verlichtingsornamenten. Het is nog niet bekend op welke datum nu de wedstrijden gespeeld worden.

Olie jubilarissen

Willemstad. — De oliejubilarissen van de maand zijn: W.G. van der Veen, S.A. Asporaat, A.G.F. Rigaud en C.C. C. Berggraaf. (30 jaar)

J.N.P. Rijker, F.G. Froilan, J.E. Mathilda, E.E. Barbara, L.M. Pourier, J.E. Petit, A.E. Sefrin, C. IJzerman, C. Cougon, H.D. Calmes, C. Alblas, H. Maldron, H.I. Philips en L.J. Braumuller (allen 25 jaar).

Aan allen, mashá pabien.

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 8 in, 4 uit; Tankschepen 9 in, 10 uit; Zeilschepen 2 in, 6 uit; Passagiers landend 2, vertrokken 10; doorgaand 61.

Hato: Vliegtuigen 12 in, 10 uit; Passagiers landend 104, vertrokken 68, doorgaand 53.

Dalerdijk v Cristobal nr Antwerpen, **Arawak** v Bremerhaven nr Pto. Barrios, **Uranus** v Carthagena, **Fort St. Luis** v Dieppe nr Sta. Martha, **Willemstad** v Sint Maarten, **Noordzee** naar zee, **P. & T. Pathfinder** v Cristobal, **Las Vegas** v Miami, **Paraguay** v Cristobal, **Arbon** nr Trinidad.

Het K.L.M.-vliegtuig dat Zondag j.l. uit Nederland vertrok en motorstoring kreeg op Sta. Maria, landde Dinsdag om 03.29 uur te Curaçao.

De machine, vertrokken Maandag van Amsterdam, arriveerde hedenochtend om 00.01 uur op Curaçao. Het toestel, dat gisteren van Curaçao vertrok, landde hedenochtend om 06.16 uur op Schiphol.

Hannover. — De Westduitse olieproductie bedroeg in Juni 220.240 ton tegen 220.825 ton in Mei.

Met 3—1 heeft Eindhoven de beslissingswedstrijd tegen D.O.S. gewonnen, waardoor de Eindhovenaren tevens beslag legden op de titel van Landskampioen. Keeper Hanssen van Eindhoven in actie bij een aanval van de Utrechtenaren, waarbij hij met succes zijn doel verdedigde.

KAPPERSZAAK LUCHTHAVEN GEOPEND

Dr. Albert Plesman Luchthaven. — Onze luchthaven heeft een primeur, de enigste luchthaven in de Caribbean met een moderne kapperszaak is onze luchthaven. Gistermiddag opende deze nieuwe zaak en al spoedig was het er stampvol van de vele vrienden en kennissen, die de heer Pedro Vinck geluk kwamen wensen met deze prachtige kapperswinkel. En het is een mooie winkel. Geheel „up-to-date" en uitgerust met de modernste apparaten voor scheren en knippen.

Het ontwerp van de winkel is van de heer Nolte van Openbare Werken. Pedro Vinck heeft een prachtige zaak gekregen, die het zeker zal doen. En onze luchthaven geeft nu een nog betere service dan voorheen. Nu nog een opknapbeurt aan het Stationsgebouw en het vliegveld en de gebouwen worden een lust om te zien, vooral als nog het nieuwe gebouw van de KLM, dat naast het Stationsgebouw verrijst, klaar komt. Aan Pedro Vinck onze hartelijkste gelukwensen en veel succes.

Honderd en een-jarige gehuldigd

Willemstad. — Hedenochtend is Sofia Berdad, wonende op Mahoema 303 gehuldigd. Sofia Berdad is namelijk vandaag honderd en een jaar geworden en dit heuglijk feit kon men natuurlijk niet onopgemerkt voorbij laten gaan. Een delegatie van de Curaçaose gemeenschap toog naar Mahoema om het oudje te feliciteren. Deze delegatie bestond uit Gedeputeerde C.D. Kroon, de sociale werkster mevr. Neumann, Aura Winkel en mevr. van der Baan, een vertegenwoordiger van de Curom en fotograaf Fischer. Tevens waren aanwezig enkele vertegenwoordigers van de Curaçaose pers.

Namens het Bestuurscollege overhandigde Gedep. Kroon de jarige een enveloppe, inhoudende Fls. 100.—, terwijl tevens de handel geschenken stuurde. De jarige willen wij onze hartelijkste gelukwensen aanbieden.

Mr. Bijvoet vertrekt hedenmiddag

Willemstad. — Hedenmiddag omstreeks 4 uur vertrekt Mr Bijvoet naar Nederland. Mr Bijvoet vertrekt met het ss. „Lucania". Wij wensen hem een goede reis toe. Zijn optreden werd altijd zeer op prijs gesteld. De „Amigoe" meldde reeds dat Mr. R. Boom Oficier van Justitie tijdelijk de post vad Adv.-Generaal waarneemt totdat de heer Mr. van Binsbergen, die de heer Bijvoet vermoedelijk zal opvolgen, naar Curaçao vertrekt.

Een jaar voor stricks

Willemstad. — Hedenochtend deed de rechter van het Gerecht in de Eerste Aanleg uitspraak in de verduisteringszaak van de O.G.E.M. tegen Stricks. Deze heeft in dienstbetrekking een behoorlijk geldsbedrag door middel van het verduisteren van kwitantien gestolen. Wegens verduistering in dienstbetrekking is S. veroordeeld tot een jaar gevangenisstraf.

„ALCOA CLIPPER" vastgehouden na aanvaring

Mobile (Alabama). — Het Amerikaanse passagiersschip „Alcoa Clipper" is met ongeveer 60 passagiers, doch zonder de gebruikelijke lading te Mobile aangekomen, nadat het schip 5 dagen lang te La Guayra was vastgehouden.

Vijf leden der bemanning, onder wie de gezagvoerder, werd vergunning geweigerd om het land te verlaten. De „Alcoa Clipper" was namelijk in de haven in botsing gekomen met een Venezolaans vaartuig, hetgeen aan drie Venezolanen het leven kostte. Om op tijd in Mobile te kunnen aankomen, sloeg het schip vier havens over, waar normaliter lading wordt ingenomen. Het ongeluk gebeurde, toen een Venezolaanse sleepboot, die de loods van de „Alcoa Clipper" wegvoer, door de schroeven van het schip geraakt werd. De boot zonk en de machinist, zijn vrouw en een ander bemanningslid, vonden de dood in de golven.

New York. — Te New York is de 36-jarige amazone Ana Beker aangekomen na een rit te paard van Buenos Aires. De tocht heeft drie jaar, zeven maanden en 26 dagen geduurd. Ana Beker is op weg naar Ottawa.

ARUBA

Conferentie Kamer van Koophandel voor Aruba van groot belang

Oranjestad. — Zondag keerde de heer G. de Veer, Voorzitter van de Arubaanse Kamer van Koophandel op Aruba terug. De heer de Veer vertelde, dat het voor Aruba de eerste maal was op deze conferentie te worden vertegenwoordigd. Het spreekt vanzelf, dat deze conferentie, voor Aruba in de eerste plaats een persoonlijk contact betekende en voor de toekomst moet het als een succes beschouwd worden. Dergelijke conferenties worden jaarlijks gehouden en volgend jaar is Puerto Rico daarvoor uitgekozen. De ontvangst in Miami was buitengewoon hartelijk en de prettige sfeer werd tot het einde gehandhaafd. De heer Beaujon, secretaris van de K.v.K. op Aruba, is doende een rapport op te stellen. Op de conferentie werden verschillende problemen besproken en voorstellen gedaan. O.a. het in het leven roepen van vrijhavens. In het bijzonder voor Aruba kan dit van groot belang worden en er zal dan ook een studie van worden gemaakt.

De heer de Veer en Beaujon zijn reeds terug, doch de heren A. In 't Veld en C. Whitfield zouden nog enkele dagen in New York blijven voor het afdoen van enkele zaken.

Fancy fair in Club Suriname voor het Phil. Harm. Orkest

San Nicolaas. — De Vereniging Suriname organiseert een fancy fair op het terrein van haar Clubgebouw te San Nicolaas op 9, 10 en 11 Juli a.s. Deze fair zal uitblinken door vele attracties, waaronder gelegenheid tot dansen, ringwerpen, touwtrekken, enz.; een keuken met heerlijke Surinaamse, Europese en Indische gerechten en een onvervalste waarzegster.

De baten van de fair komen geheel ten goede aan het Fonds ter bestrijding van de kosten verbonden aan het voorgenomen bezoek van het Surinaams Philharmonisch Orkest aan Aruba.

Arubanen slagen in Nederland

Oranjestad. — Het is prettig te horen dat oud-leerlingen van Arubaanse scholen in Nederland geen slecht figuur slaan. Heden kwam het bericht binnen dat drie oud-leerlingen van het Maria College te Oranjestad zijn geslaagd voor het examen voor de akte van bekwaamheid als onderwijzeres. Hun namen zijn Aida Croes, Betsy Orman en Shila Tjin Kam Yet. Zij werden opgeleid door de Eerw. Zusters Dominicanessen van de R.K. Kweekschool te Reuven.

De zoon van Landsminister dr. Coco Arends, Ru, slaagde voor het eindexamen vijfjarige HBS te Nijmegen. Wij zagen vandaag de puntenlijst van deze 17-jarige Arubaan. Geen cijfer lager dan 7. Er waren drie tienen bij. Na de vacantie gaat Ru terug naar Nederland om medicijnen te studeren. Hij genoot zijn vooropleiding bij de Eerw. Freres op het St. Dominicus Colleges.

John Robertson voor de Arubaanse Kunstkring

Oranjestad. — Ondanks de bescheiden middelen die de Arubaanse Kunstkring ter beschikking staan, heeft zij toch besloten om de tien-jarige John Robertson enige piano-recitals op Aruba te doen geven. De jeugdige pianiste kan hier begin Augustus worden verwacht.

Diploma handwerken

Oranjestad. — Gisteren werden aan dertien meisjes van de Sta. Rosaschool te Oranjestad een diploma uitgereikt wegens het met goed gevolg afgelegde examen voor handwerken! t.w.: Imelda Maduro, Ana Limonier, Manuela Morques, Ana Ras, Emilda Rosenberg, Emiliana Kelly, Olivia de Cuba, Greta Rafael, Irma Hoevertsz, Petra Tromp, Aurita Donati, Alida Croes, Martina Rosenberg.

Londen. — Clement Attlee, leider der Britse labourpartij, zal als gast der regering in Augustus een bezoek aan Australië brengen. De socialistische leider gaat eerst naar Peking, aan het hoofd van een delegatie van acht vooraanstaande labourleden.

Mendès-France ziet einde van de strijd

Maar Vietminh blijft delta van Rode Rivier bedreigen

Parijs. — Premier Mendès-France is optimistisch ten aanzien van de vooruitzichten over het staken van het vuren in Indo-China tegen 20 Juli, aldus vernam men in gewoonlijk welingelichte Franse kringen na een spoedvergadering van het Franse kabinet over de militaire maatregelen in Indo-China. De Franse regering wenst, dat Eden, Molotov, Tsjoe Enlai, Mendès-France en Bedell Smith zo spoedig mogelijk naar Genève zullen terugkeren. Deze zullen 12 Juli naar Genève gaan, doch uit Parijs wordt vernomen, dat dit de Franse diplomaten niet spoedig genoeg is.

Zowel van Franse als van Amerikaanse zijde werden de berichten tegengesproken, volgens welke Frankrijk de Verenigde Staten niet zo volledig zou inlichten over de Franse politiek als de vorige regeringen deden. De burgemeester van Hanoi heeft bekendgemaakt, dat burgers worden gerecruteerd voor „zelfverdedigingsgroepen", nu zich uit het Zuiden plotseling een nieuwe bedreiging voor de stad ontwikkelt. Een der Vietminhkeurdivisies is begonnen het nieuwe Franse bolwerk in de delta van de Rode Rivier vanuit het Zuiden binnen te dringen. Zij marcheert langs de oevers van de Rode Rivier naar het Noorden. Een tweede communistische divisie zou langs de Westoever naar de stad oprukken. De buitenste stellingen van de Franse verdedigingslinie ten Zuiden van Hanoi zijn slechts 35 km van de stad verwijderd.

Volgens de burgemeester heeft generaal Salan hem verzekerd, dat de Fransen Hanoi zullen verdedigen.

Ingrijpende wijziging van Hongaarse regering

Wenen. — Radio-Boedapest heeft gisteravond melding gemaakt van „een ingrijpende wijziging der Hongaarse regering". Diverse ministers zijn vervangen. Zo is de minister van binnenlandse zaken, Goeroe, vervangen door zijn plaatsvervanger Laszle Piros, die tevens hoofd is van de Hongaarse politieke politie.

Goeroe is een Jood en was een goede vriend van de Russische politiechef Beria, die terechtgesteld is. Hij streed mee in de Spaanse burgeroorlog van 1936 en was sedert 1918 lid van de communistische partij.

De eerste commentaar in Wenen op een en ander is, dat dit strookt met het beginsel van het „collectieve leiderschap", dat de laatste maanden in elk land achter het IJzeren Gordijn in toepassing is gebracht.

In de vervanging van de minister van levensmiddelenvoorziening, Tisza, wordt een stilzwijgende erkenning gezien, dat de voedselsituatie in Hongarije critiek is.

AMERIKAANS ONTWERP VOOR SPIONNAGEWET

Meldingsplicht voor mogelijke spionnen

Krachtens een door de juridische commissie van het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden goedgekeurd wetsontwerp zal men bepaalde personen als spionnen en saboteurs kunnen arresteren en veroordelen als zij zich niet bij de minister van Justitie hebben laten inschrijven.

In Congreskringen zei men, dat de voorgestelde wet ten doel heeft agenten te vangen, van wie niet bewezen kan worden dat zij zich aan ondermijnende activiteit hebben schuldig gemaakt.

Volgens het wetsontwerp moeten allen — Amerikanen en buitenlanders — die geoefend zijn in sabotage en spionnage, zich laten inschrijven. Deze bepaling betreft niet de diplomaten. militaire attaché's en agenten die werken voor de Verenigde Staten, een bondgenoot of een veiligheids-organisatie als de NATO.

BONAIRE

„Las Orquideas" boeken succes met culturele avond

Kralendijk. — Enkele Bonairiaanse artisten die optreden onder de naam „Las Orquideas", hebben een buitengewoon geslaagde toneelavond verzorgd ten bate van de nieuwe kerk op Bonaire.

Onder de beproefde leiding van Mevr. Elisabeth Booi en haar medehelpers is er een avond van hoogstaande ontspannnig geboden.

Nadat de heer L. D. Gerhartsz op enkele openingswoorden gesproken had als voorzitter van het A.N.V., werden er twee eenacters opgevoerd, één in het Spaans en één in het Papiamento. Door vlotheid van spel en spontane voordracht wist men boven de fouten uit te komen, die zo dikwijls het amateurstoneel aankleven. Het is onmogelijk alle spelers te vermelden, maar we mogen wel een uitzondering maken voor de heer Henri Varna, die én door zijn spel én door de verzorging van de regie en de decors, zozeer tot het succes van deze opvoering heeft bijgedragen.

Na de pauze kwamen de kleine meisjes en jongens voor het voetlicht resp met een koor uit de operette „El Asomra de Damasco" en een kwartet van musicerenden uit de zarzuela „La Marcha de Cadiz". Beide nummers vielen zeer in de smaak, evenals de aria van het muzikale duo en de voordrachten van Sita. Flor de Maria Nicolaas. Met een koor uit „Las Violetas" werd deze culturele avond besloten. Van verschillende nummers moesten op verzoek van het publiek reprises gegeven worden, hetgeen een bewijs is hoezeer men de uitvoering op prijs stelde.

Wij kunnen niet anders dan „Las Orquideas" geluk wensen met het behaalde succes, dat de vrucht is en een maandelange voorbereiding, en hopen dat zij nog dikwijls zullen optreden.

Rode „bruiloften" in Perzie

De Perzische veiligheidspolitie zal een onderzoek in gaan stellen naar alle bruiloftsfeesten, aangezien is gebleken, dat een receptie in Teheran in feite een bijeenkomst van de in 1948 verboden communistische Toedehpartij was.

Op dit denkbeeldige bruiloftsfeest, dat de politie ontdekte, werden 379 gasten aangehouden. De meesten werden later weer vrijgelaten, doch 32 mannen en acht vrouwen verblijven nog in arrest. De staat van beleg, die in Perzië van kracht is, verbiedt bijeenkomsten van meer dan drie personen, doch hieronder vallen niet de bruiloftsfeesten.

Doodstraf voor zes beulen

Het militaire tribunal te Metz heeft uitspraak gedaan in de zaak tegen personeel van het voormalige concentratiekamp Struthof. Zes beklaagden zijn ter dood veroordeeld. Het zijn Ehr- Nitsch, Oehler en Seuss. Door hun toedoen hebben honderden geinterneerden het leven verloren.

Een beklaagde kreeg levenslang. Elf beklaagden straffen van 20 jaar of minder en twee zijn vrijgesproken.

AGENDA

WEST-END: „El ruiseñor" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „Dracula's Daughter" 19 en 21 uur.

ROXY: „The Big Carnival" 19 en 21 uur.

CARIBE: „El Jugador" 20 uur.

ROYAL: „Cuando levanta la niebla" 20 uur.

SUFFISANT-THEATER: „Saratoga Trunk" 20 uur.

TENNIS-STADION MUNDO NOBO: NALTB-tenniswedstrijden: E. de Castro — O. Salas, J. v.d. Brugge — Ch. de Jongh, H. Hilhorst — R. Flores 16.30 uur.

KRANSJE (Curaçaostraat): Kindervoorstelling (Nederlands) 17 uur; avondvoorstelling (landstaal) 20.15 uur van het Marionettentheater Vermeire.

RIFSTADION: Voetbal: Promotie- en Degradatiewedstrijd Athene 1 — Jong Curaçao 1 20 uur.

APOTHEKEN

De nachtdiensten worden waargenomen in *Otrabanda* door: *Botica Coromoto*, Bredestraat 125, tel. 3241 en in *Punda* door *Botica Popular*, Columbusstraat 15, tel: 1269.

WIT GELE KRUIS

De nachtdienst wordt waargenomen door Zuster Wietmarsen, Niewindstraat 22a, tel: 3773.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

17.30 Muzikale uitzending voor de kinderen in het Papiament.
17.50 Gramophoonplaten
18.05 Cumpleaños Feliz
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan
19.00 Boletin di Noticia
17.30 Wat de handel biedt
20.30 The Voice of the Windward Islands.
21.00 La Hora Dominicana
21.45 Voor de Indiase kolonie.
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

19.00 Klassieke muziek
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Week-end films
19.50 Met de jarigen in de lucht
20.15 Wij vliegen en landen op....
20.30 Gevarieerd programma
21.00 Dansmuziek
22.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m.)

17.30 Opening
17.33 Kinderkoor
17.48 Muziek
18.25 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Muziek
19.45 Nieuws
20.00 Muziek
20.30 Populair favorites
21.30 Sluiting

AVROS (19 m.)

17.00 Voor de kinderen
17.15 Vrolijke programma.
17.45 Tuborg bier
18.00 Aetherstem
18.30 Voor de jarigen op de Antillen.
18.45 Nieuws
19.00 Advertenties.
19.15 Klassiek concert
20.45 Nieuws
21.00 Sluiting.

Trappers en Atomic deelden de punten

Mooie en harde wedstrijd

Oranjestad. — Een mooie en harde wedstrijd tussen de Trappers van Santa Cruz en Atomic is gisteravond in het Wilhelminastadion onder vrij grote belangstelling in een gelijkspel geëindigd.

Bij een snelle aanval van Trappers in de 29e minuut kreeg linksbuiten Geerman de bal op ongeveer 40 meter van het Atomic-doel verwijderd aangegeven. Snelde speelde hij door de Atomic-defensie om dan met een hard schot keeper J. Sanchez het nakijken te geven. 1—0 voor de Trappers.

Een minuut voor de rust was het back R. Werleman, die de fout beging het leer binnen het strafschopgebied met de hand te bewerken, hetgeen scheidsrechter Keunen niet ontging. De toegewezen strafschop werd door Martin benut en de stand was gelijk: 1—1.

Na de hervatting nam Trappers onverwachts de leiding, toen na ongeveer 10 minuten Juan Pena uit een schermutseling voor het Atomicdoel de bal hard inschoot: 2—1 voor de Trappers. Lang hadden de Santa Cruzers van deze voorsprong geen pleizier want nog geen drie minuten later had rechtsbuiten Sambo met een hard schot de stand op gelijke voet gebracht: 2—2.

Tot het einde volgde er een spannende felle strijd om het winnende doelpunt, dat uitbleef en toen de scheidsrechter, die goed voldeed, het einde aankondigde, hadden beide ploegen de competitiepunten gedeeld. Een uitslag, welke de krachtsverhouding goed weergeeft.

Combinatie Aruba Jrs. R.C.A. tegen Venezolanen

Oranjestad. — Tussen de verenigingen Aruba Jrs en R.C.A. werd, ondanks ingezonden stukken, etc., overeenstemming bereikt om Zaterdag en Zondag met een gecombineerde ploeg van Aruba Jrs- en R.C.A.-spelers tegen de sterke Venezolaanse voetbalexperts te spelen. Voor de voetbalgemeenschap op Aruba is deze beslissing van beide verenigingen een toe te juichen feit, immers door deze samenwerking zal een sterke Arubaanse ploeg het veld ingezonden kunnen worden, waardoor spannende wedstrijden zijn te verwachten en tevens zullen het uitstekende trainingswedstrijden zijn voor de overkomst van het Nederlandse elftal over drie weken. Het nationale belang werd door beide Arubaanse verenigingen boven clubbelangen gesteld en dat is toe te juichen.

Dat de wedstrijden een succes mogen worden.

Onderzoek „Don Gilberto" nog gaande

Oranjestad. — Naar wij van de zijde van de autoriteiten vernamen, zijn de onderhandelingen over de Don Gilberto en de lading nog gaande. Ook kon men ons nog niet met zekerheid mededelen, wat er met de Columbiaanse soldaten en de bemanning zou gebeuren. Van particuliere zijde wist men ons echter te vertellen, dat schip en lading in beslag waren genomen door de heer Jules Nieuw, die een vordering op de eigenaar van het schip had. De waarde van schip en lading zou $ 40.000.— bedragen. De bewaking van het vaartuig door de Koninklijke Nederlandse Marine heeft geen voortgang gehad.

Verhoging West Duitse invoer

Bonn. — De Westduitse regering heeft volgens een officiële mededeling besloten in verband met het streven naar uitbreiding van de internationale handel en een verlichting van de crediteurspositie van West-Duitsland in de Europese Betalings Unie de Westduitse invoer te vergroten, vooral door verdere verlaging der invoerrechten.

Tokio. — In Japan zijn 24 doden te betreuren door overstromingen en grondverschuivingen, die optraden na een der zwaarste stormen in het huidige regenseizoen.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.I.P.M.

Telegram Afdeling

05.30 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 05.30 J. Kokshoorn tel. 2470

Personeel Afdeling.

Vanaf heden 12.00 t. m. Zaterdag 10 Juli 12.00 S. H. Tiesma, Troepiaalweg 19, J. D. tel. 4445
B. g.g. nadere inl. tel. 2400

Materialen Afdeling

M. Guatier, Biesheuvel 3 tel. 2902

C. S. M.

Rederij

G. de Rooy tel. 2076

Scheepsagentschap

08.00 — 23.00 kantoor tel. 2458 — 2551
18.00 — 19.30 G. H. v. Leeuwen tel. 2045.

Dok Afdeling.

Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 7.30 G. Kreffer tel. 3128

THEATER ASIENTO: Woensdag „Filmliga Curaçao' — V.G.K.S.-voorstelling.

Beursberichten

NEW YORKSE BEURS

New York. — De New Yorkse effectenbeurs opende gisteren vast met algemene koersstijgingen. Bij het verder verloop bleef de gunstige stemming gehandhaafd op het bericht, dat uitkeringen voor de werkloosheid in de week per 26 Juni de laagste waren sinds October vorig jaar. De markt sloot vast op het hoogste niveau van de dag.

Aantal verhandelde fondsen 1193: hoger 655; lager 277; onveranderd 261. Aandelenomzet 2.560.000; obligatie-omzet $ 3.970.000.

De koersen luiden:

American Tel. and Tel.	67 7/8
Anaconda	39 1/2
Bethlehem Steel	71 1/4
Dupont de Nemours	142 7/8
General Electric	47 5/8
General Motors	78
Int. Tel. and Tel.	18 3/4
Shell Oil	46 1/2
Standard Oil of New Jersey	87 3/8
U.S. Steel	50 7/8

Tussen neus en lippen

Op rolletjes

Met de ophef van een filmpremière is in Jersey City het eerste bewegende trottoir voor voetgangers in gebruik genomen. Het voert van een station van de underground een 80 m. lange helling op, die vroeger door de zwaar bepakte reizigers ten koste van veel hijgen en zweten moest worden opgesjouwd. Nu gaat alles op rolletjes en in de helft van de tijd. Men heeft het plan, om het nog met 250 m. te verlengen en om ook tussen Grand Central Terminal en Times Square een dergelijke ondergrondse verbinding te maken. Deze laatste zal dan een halve kilometer lang worden. Het rollend trottoir kan 11000 mensen per uur verwerken met een snelheid van 36 m. per minuut.

Whisky Galore

Een 17-jarige jongen heeft ingebroken in de villa van de Franse filmster Gaby Morlan in Nice. Hij ontvreemdde er een tabakspijp, een asbak, een verrekijker, drie tafellakens en drie flessen whisky. De hele buit werd inclusief de inbreker op een bank in de buurt teruggevonden. Alleen één fles whisky ontbrak. Waar die gebleven was, bleek duidelijk uit de toestand, waarin de jeugdige inbreker kennelijk verkeerde.

Perskaart

Ward Elmore in San Francisco heeft met succes een cursus in de journalistiek gevolgd en onmiddellijk daarna een politie-perskaart gekregen. Ward Elmore is 100 jaar oud en blijkbaar nog zeer bij de tijd.

Afgewezen verzoek

W. C. McBrayne, secretaris van de Kamer van Koophandel te Richland (Washington), ontving een brief van een moeder in Seattle met het verzoek, of hij voor haar 22-jarige dochter een bezoek aan de atomische industrie te Henford wilde organiseren. De jongedame wilde n.l. een artikel schrijven: „Hoe maak ik een atoombom". McBrayne wees het verzoek af.